

Europeiska unionens officiella tidning

L 198

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextionde årgången

28 juli 2017

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU⁽¹⁾ 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1370 av den 4 juli 2017 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1683/95 om en enhetlig utformning av visumhandlingar 24

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen 29

Rättelser

- ★ Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1128 av den 14 juni 2017 om gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online på den inre marknaden (EUT L 168, 30.6.2017) 42

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2017/1369

av den 4 juli 2017

om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 194.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Unionen är fast beslutet att bygga en energiunion med en framåtblickande klimatpolitik. Energieffektivitet är ett centralt inslag i unionens ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och mycket viktig för att minska energibehovet.
- (2) Energimärkning gör det möjligt för kunderna att göra väl underbyggda val med utgångspunkt i energirelaterade produkters energianvändning. Information om effektiva och hållbara energirelaterade produkter bidrar i hög grad till energibesparingar och lägre energiräkningar, och främjar samtidigt innovation och investeringar i tillverkningen av mer energieffektiva produkter. En förbättring av energirelaterade produkters effektivitet genom väl underbyggda val från kundernas sida och en harmonisering på unionsnivå av krav på området gagnar även tillverkare, näringslivet och unionens ekonomi överlag.
- (3) Kommissionen gjorde en översyn av ändamålsenligheten i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU ⁽³⁾ och konstaterade att ramen för energimärkning behövde uppdateras för att bli mer ändamålsenlig.
- (4) Direktiv 2010/30/EU bör ersättas med en förordning som i huvudsak har samma tillämpningsområde, men som ändrar och förbättrar vissa av direktivets bestämmelser för att förtydliga och uppdatera innehållet, med beaktande av de senaste årens tekniska framsteg när det gäller produkters energieffektivitet. Eftersom energianvändningen

⁽¹⁾ EUT C 82, 3.3.2016, s. 6.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 juni 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 26 juni 2017.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU av den 19 maj 2010 om märkning och standardiserad produktinformation som anger energirelaterade produkters användning av energi och andra resurser (EUT L 153, 18.6.2010, s. 1).

för transportmedel för personer eller varor direkt och indirekt regleras genom annan unionsrätt och unionspolitik, bör dessa transportmedel – inklusive sådana vars motor är stationär under drift, t.ex. hissar, rulltrappor och transportband – fortsätta att vara undantagna från denna förordnings tillämpningsområde.

- (5) Det bör klargöras att alla produkter som för första gången släpps ut på unionsmarknaden, inklusive importerade begagnade produkter, bör omfattas av denna förordnings tillämpningsområde. Produkter som tillhandahålls på unionsmarknaden för andra gången eller mer bör dock inte omfattas.
- (6) En förordning är det lämpliga rättsliga instrumentet, eftersom en förordning fastställer tydliga och detaljerade regler som utesluter olikartat införlivande av medlemsstaterna och därigenom säkerställer en högre grad av harmonisering i hela unionen. Ett harmoniserat regelverk på unionsnivå snarare än på medlemsstatsnivå minskar tillverkarnas kostnader, säkerställer lika villkor och säkerställer den fria rörligheten för varor på den inre marknaden.
- (7) Att minska energibehovet framförs som en nyckelåtgärd i den europeiska strategin för energitrygghet, som återfinns i kommissionens meddelande av den 28 maj 2014. Med den strategiska ramen för energiunionen, som återfinns i kommissionens meddelande av den 25 februari 2015, betonades vidare principen att sätta energieffektivitet främst och behovet av att genomföra befintlig unionsrätt på energiområdet fullt ut. I färdplanen för den strategiska ramen för energiunionen, som återfinns i samma meddelande, föreskrevs en översyn av energieffektivitetsramen för produkter under 2015. Denna förordning förbättrar ramen för lagstiftning och tillsyn när det gäller energimärkning.
- (8) En förbättring av energirelaterade produkters effektivitet genom att kunderna gör väl underbyggda val gagnar unionens ekonomi, minskar energibehovet och sänker kundernas energiräkningar, bidrar till innovation och investeringar i energieffektivitet och möjliggör konkurrensfördelar för industrier som utvecklar och tillverkar de mest energieffektiva produkterna. Den bidrar även till att uppnå unionens energieffektivitetsmål för 2020 och 2030 samt till unionens mål vad gäller miljön och klimatförändringen. Syftet är också att inverka positivt på de energirelaterade produkternas och deras delars miljöprestanda, inklusive användningen av andra resurser än energi.
- (9) Denna förordning bidrar till utveckling, kunders igenkännande och spridning på marknaden av energismarta produkter, vilka kan aktiveras så att de interagerar med andra apparater och system, däribland själva energinätet, i syfte att förbättra energieffektiviteten eller spridningen av förnybar energi, minska energianvändningen och främja innovation inom unionens näringsliv.
- (10) Om korrekt, relevant och jämförbar information om energirelaterade produkters specifika energianvändning tillhandahålls blir det enklare för kunden att välja produkter som använder mindre energi och andra väsentliga resurser under användning. En standardiserad obligatorisk etikett för energirelaterade produkter är ett verkningsfullt sätt att ge potentiella kunder jämförbar information om energirelaterade produkters energieffektivitet. Etiketten bör kompletteras med ett produktinformationsblad. Etiketten bör vara lätt igenkännlig, enkel och koncis. För detta ändamål bör etikettens nuvarande färgskala från mörkgrönt till rött behållas som grund för informationen till kunderna om produkters energieffektivitet. För att etiketten ska vara till verklig nytta för kunder som strävar efter energi- och kostnadsbesparingar bör stegen på etikettens skala motsvaras av betydande energi- och kostnadsbesparingar för kunderna. För merparten av produktgrupperna bör etiketten, i lämpliga fall, utöver etikettens skala även visa den absoluta energianvändningen, så att kunderna kan förutse de direkta konsekvenserna av sina val för energiräkningarna. Det är dock omöjligt att tillhandahålla samma information för energirelaterade produkter som inte själva använder någon energi.
- (11) Klassificeringen med bokstäver från A till G har visat sig vara kostnadseffektiv för kunderna. Avsikten är att en enhetlig tillämpning av den för olika produktgrupper ska öka transparensen och förståelsen bland kunderna. I fall när produkter på grund av ekodesignåtgärder enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG ⁽¹⁾ inte längre kan omfattas av klass "E", "F" eller "G", bör dessa klasser ändå anges på etiketten i grått. I vederbörligen motiverade undantagsfall, t.ex. om inte tillräckliga besparingar skulle uppnås inom hela spektrumet med sju klasser, bör etiketten kunna innehålla färre klasser än den ordinarie skalan från A till G. I dessa fall bör etikettens färgskala från mörkgrönt till rött behållas för de återstående klasserna och endast gälla för nya produkter som släpps ut på marknaden eller tas i bruk.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

- (12) När leverantörer släpper ut en produkt på marknaden bör varje produktenhet åtföljas av en etikett i pappersform som överensstämmer med kraven i den relevanta delegerade akten. Den relevanta delegerade akten bör ange det mest verkningfulla sättet att visa etiketterna, med beaktande av konsekvenserna för kunder, leverantörer och återförsäljare, och den kan föreskriva att etiketten ska tryckas på produktens förpackning. Återförsäljaren bör visa den etikett som tillhandahålls tillsammans med produktenheten på den plats som krävs enligt den relevanta delegerade akten. Den etikett som visas bör vara klart synlig och kunna identifieras såsom tillhörande produkten i fråga utan att kunden behöver läsa varumärket och modellnumret på etiketten, och den bör dra åt sig uppmärksamheten hos kunder som tittar på den produkt som ställs ut.
- (13) Utan att det påverkar leverantörens skyldighet att tillhandahålla en tryckt etikett tillsammans med varje produktenhet, kan utveckling inom den digitala tekniken göra det möjligt att använda elektroniska etiketter utöver den tryckta energietiketten. Återförsäljaren bör också kunna ladda ned produktinformationsbladet från produkt databasen.
- (14) Om det inte är möjligt att visa energietiketten, t.ex. vid vissa former av distansförsäljning, visuella annonser och tekniskt reklammaterial, bör potentiella kunder åtminstone informeras om produktens energiklass och den skala av effektivitetsklasser som finns på etiketten.
- (15) Tillverkarna reagerar på energietiketten genom att utveckla och släppa ut allt effektivare produkter på marknaden. Samtidigt tenderar de att upphöra att tillverka mindre effektiva produkter, uppmuntrade av unionsrätt avseende ekodesign. Denna tekniska utveckling leder till att majoriteten av produktmodellerna hamnar i energietikettens högsta klasser. Ytterligare produktdifferentiering kan vara nödvändig för att kunderna ska kunna göra en rättvisande jämförelse mellan produkterna, vilket leder till ett behov av att skalrevidera etiketterna. Denna förordning bör därför fastställa närmare bestämmelser om skalrevidering för att erbjuda leverantörer och återförsäljare högsta möjliga rättsliga säkerhet.
- (16) För flera av de etiketter som har fastställts genom delegerade akter antagna enligt direktiv 2010/30/EU är produkter tillgängliga endast eller mestadels i de högsta klasserna. Detta minskar etiketternas ändamålsenlighet. Klasserna på de befintliga etiketterna har olika skalor beroende på produktgrupp, och den högsta klassen på dessa etiketter kan vara någon av klasserna mellan A och A+++ . Som en följd av detta skulle kunderna, när de jämför etiketter mellan olika produktgrupper, kunna föranledas att tro att det för en viss etikett finns bättre energiklasser än de som visas. För att undvika sådan potentiell osäkerhet bör man som ett första steg utföra en inledande skalrevidering av befintliga etiketter, i syfte att säkerställa en homogen skala från A till G för tre produktkategorier enligt denna förordning.
- (17) Energimärkning av rums- och vattenuppvärmningsprodukter infördes först nyligen, och de tekniska framstegen i dessa produktgrupper är förhållandevis långsamma. I det nuvarande märkningssystemet görs en tydlig åtskillnad mellan konventionella tekniker för fossila bränslen, som i bästa fall tillhör klass A, och tekniker som använder förnybar energi, som ofta är betydligt dyrare, för vilka klasserna A+, A++ och A+++ är reserverade. Betydande energibesparingar kan uppnås redan genom de mest effektiva teknikerna för fossila bränslen, vilket gör att det skulle vara lämpligt att fortsätta att främja dem som klass A. Eftersom marknaden för rums- och vattenuppvärmningsprodukter troligen långsamt kommer att gå över till mer förnybara tekniker, bör energietiketterna för sådana produkter skalrevideras senare.
- (18) Efter den inledande skalrevideringen bör den procentandel sålda produkter som tillhör de högsta klasserna avgöra hur ofta ytterligare skalrevidering ska göras. Vid ytterligare skalrevidering bör hänsyn tas till den tekniska utvecklingens hastighet och behovet av att undvika alltför omfattande bördor för leverantörer och återförsäljare, i synnerhet små företag. Det skulle därför vara önskvärt att en sådan skalrevidering gjordes ungefär vart tionde år. En nyligen skalreviderad etikett bör lämna den högsta klassen tom för att uppmuntra tekniska framsteg, sörja för ett stabilt regelverk, se till att skalrevidering inte sker så ofta och göra det möjligt att utveckla och erkänna ännu mer effektiva produkter. I undantagsfall, där tekniken förväntas utvecklas snabbare, bör inga produkter hamna inom någon av de två högsta klasserna när den nyligen skalreviderade etiketten införs.
- (19) Kommissionen bör före skalrevideringar genomföra en lämplig förberedande undersökning.
- (20) För att undvika osäkerhet bland kunderna när en etikett för en produktgrupp skalrevideras bör etiketterna på berörda produkter som ställs ut i butikerna bytas ut inom en kort period och lämpliga konsumentupplysningskampanjer anordnas, där det tydligt anges att en ny version av etiketten har införts.

- (21) När det är fråga om en skalreviderad etikett bör leverantörerna under viss tid förse återförsäljarna med både de befintliga och de skalreviderade etiketterna. De befintliga etiketterna på produkter som ställs ut, även på internet, bör bytas ut mot de skalreviderade etiketterna så snart som möjligt efter den dag för utbyte som fastställs i den delegerade akten om den skalreviderade etiketten. Återförsäljare bör inte visa de skalreviderade etiketterna före dagen för utbyte.
- (22) Skyldigheterna måste fördelas tydligt och proportionellt på ett sätt som svarar mot varje aktörs roll i leverans- och distributionsprocessen. De ekonomiska aktörerna bör ansvara för överensstämmelse i förhållande till sina respektive roller i leveranskedjan och bör säkerställa att de enbart tillhandahåller produkter på marknaden som överensstämmer med denna förordning och de delegerade akter som antas enligt denna förordning.
- (23) För att kunder ska ha fortsatt förtroende för energietiketten bör användning av andra etiketter som efterliknar energietiketten inte vara tillåten för energirelaterade produkter och icke-energirelaterade produkter. I fall då energirelaterade produkter inte omfattas av delegerade akter bör medlemsstaterna kunna behålla eller införa nya nationella system för märkning av sådana produkter. Av samma anledning bör det inte vara tillåtet med ytterligare etiketter, märken, symboler eller påskrifter som lätt kan vilseleda kunderna eller göra dem osäkra vad gäller den berörda produktens energianvändning. Etiketter som föreskrivs i unionslagstiftning, t.ex. märkning av däck med avseende på bränsl effektivitet och andra miljöparametrar, och andra etiketter som EU Energy Star och EU-miljömärket, bör inte anses vara vilseledande eller skapa osäkerhet.
- (24) Allt oftare får kunder erbjudanden om uppdateringar av programvara eller fasta program för sina produkter efter det att produkterna har släppts ut på marknaden och börjat användas. Sådana uppdateringar är visserligen vanligen avsedda att förbättra produktprestandan, men de kan också inverka på energieffektiviteten och andra produktparametrar som anges på energietiketten. Om dessa ändringar har en negativ inverkan på det som anges på etiketten, bör kunderna informeras om ändringarna och ges rätt att godkänna eller tacka nej till uppdateringen.
- (25) För att skapa rättssäkerhet är det nödvändigt att klargöra att de regler om marknads kontroll i unionen och om kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008⁽¹⁾ är tillämpliga på energirelaterade produkter. Med tanke på principen om fri rörlighet för varor är det av avgörande betydelse att medlemsstaternas marknads kontrollmyndigheter samarbetar effektivt med varandra. Sådant samarbete om energimärkning bör stärkas genom stöd från kommissionen till de administrativa samarbetsgrupperna (AdCos) för ekodesign respektive energimärkning.
- (26) Kommissionens förslag till en ny förordning om marknads kontroll av produkter sammanför bestämmelserna i förordning (EG) nr 765/2008, Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG⁽²⁾ och ett antal sektorsspecifika unionslagstiftningsakter om harmonisering. Förslaget omfattar bestämmelser om skyddsklausuler som ingår i Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG⁽³⁾ vilka skulle vara tillämpliga på alla unionslagstiftningsakter om harmonisering. Så länge som den nya förordningen fortfarande behandlas av medlagstiftarna, är det lämpligt att hänvisa till förordning (EG) nr 765/2008 och att inkludera skyddsklausuler i den här förordningen.
- (27) Marknads kontroll som omfattas av förordning (EG) nr 765/2008 är inte enbart inriktad på skydd av hälsa och säkerhet utan gäller också genomdrivandet av unionsrätt som är ämnad att slå vakt om andra allmänintressen, inbegripet energieffektivitet. I linje med kommissionens meddelande med titeln *20 åtgärder för säkrare och bättre produkter i Europa: en flerårig handlingsplan för produktkontrollen i EU* av den 13 februari 2013 har unionens generella riskbedömningsmetod uppdaterats så att den omfattar alla risker, även sådana som avser energimärkning.
- (28) För enhetliga, kostnadseffektiva marknads kontroller i hela unionen krävs också välorganiserad, heltäckande arkivering och spridning mellan medlemsstaterna av alla relevanta uppgifter om nationell verksamhet i detta sammanhang, inbegripet hänvisningar till anmälningar som krävs enligt denna förordning. Den databas inom

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknads kontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG av den 3 december 2001 om allmän produktsäkerhet (EGT L 11, 15.1.2002, s. 4).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG (EUT L 218, 13.8.2008, s. 82).

informations- och kommunikationssystemet för marknadskontroll (ICSMS) som upprättats av kommissionen är väl lämpad för uppbyggnad av en heltäckande databas med uppgifter om marknadskontroll, och användning av den bör därför starkt uppmuntras.

- (29) För att inrätta ett användbart redskap för konsumenterna, erbjuda återförsäljare alternativa sätt att erhålla produktinformationsblad, underlätta kontrollen av överensstämmelse och tillhandahålla uppdaterade uppgifter om marknaden för regleringsprocessen vid revideringar av produktspecifika etiketter och informationsblad bör kommissionen upprätta och underhålla en produkt-databas med en offentlig del och en efterlevnadsdel, vilken bör vara tillgänglig via en onlineportal.
- (30) Utan att det påverkar medlemsstaternas marknadskontrollskyldigheter och leverantörernas skyldighet att kontrollera produkternas överensstämmelse bör leverantörerna göra uppgifter om sina produkters överensstämmelse tillgängliga elektroniskt i produkt-databasen. De uppgifter som är relevanta för konsumenter och återförsäljare bör göras allmänt tillgängliga i produkt-databasens offentliga del. Dessa uppgifter bör göras tillgängliga som öppna data, så att de som utvecklar mobilapplikationer och andra jämförelseverktyg kan använda dem. Okomplicerad, direkt åtkomst till produkt-databasens offentliga del bör underlättas med hjälp av användarorienterade verktyg, t.ex. en dynamisk quick response-kod (QR-kod), på den tryckta etiketten.
- (31) Produkt-databasens efterlevnadsdel bör omfattas av stränga dataskyddsregler. De nödvändiga specifika delarna av den tekniska dokumentationen i efterlevnadsdelen bör göras tillgängliga både för marknadskontrollmyndigheterna och för kommissionen. I fall då viss teknisk information är så känslig att det skulle vara olämpligt att inkludera den i kategorin teknisk dokumentation i enlighet med delegerade akter som antas enligt denna förordning bör marknadskontrollmyndigheterna behålla befogenheten att vid behov få tillgång till denna information i enlighet med leverantörernas skyldighet att samarbeta eller genom att leverantörerna på frivillig basis överför ytterligare delar av den tekniska dokumentationen till produkt-databasen.
- (32) För att produkt-databasen ska vara till nytta snarast möjligt bör registrering vara obligatorisk för samtliga modeller av vilka enheter släpps ut på marknaden från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande. För modeller av vilka enheter har släppts ut på marknaden före dagen för denna förordnings ikraftträdande och som inte längre saluförs bör en sådan registrering vara frivillig. En lämplig övergångsperiod bör föreskrivas för utvecklingen av databasen och för att leverantörerna ska kunna uppfylla sin registreringskyldighet. När eventuella ändringar med relevans för etiketten och produktinformationsbladet görs av en produkt som redan finns på marknaden bör produkten anses vara en ny modell och leverantören bör registrera den i produkt-databasen. Kommissionen bör, i samarbete med marknadskontrollmyndigheterna och leverantörerna, ägna särskild uppmärksamhet åt övergångsskedet till dess att produkt-databasens offentliga del och efterlevnadsdel genomförts fullständigt.
- (33) Sanktioner för överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och delegerade akter som antas enligt denna förordning bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (34) I syfte att främja energieffektivitet, begränsning av klimatförändringen och miljöskydd bör medlemsstaterna ha möjlighet att skapa incitament för användningen av energieffektiva produkter. Det står medlemsstaterna fritt att besluta om utformningen av sådana incitament. Incitamenten bör vara förenliga med unionens regler om statligt stöd och bör inte utgöra obefogade marknadshinder. Denna förordning föregriper inte utgången av eventuella förfaranden om statligt stöd som kan komma att inledas enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) avseende sådana incitament.
- (35) Energianvändning, prestanda och annan information om de produkter som omfattas av produktspecifika krav enligt denna förordning bör mätas med tillförlitliga, exakta och reproducerbara metoder som tar hänsyn till de senaste, allmänt vedertagna, mät- och beräkningsmetoderna. För att den inre marknaden ska fungera väl bör standarder harmoniseras på unionsnivå. Sådana metoder och standarder bör i största möjliga utsträckning beakta en viss produkts verkliga användningsförhållanden, återspegla genomsnittskonsumentens beteende och vara gedigna, för att avskräcka från försök till avsiktligt eller oavsiktligt kringgående. Energietiketter bör återspegla den relativa prestandan vid verklig användning av produkterna, inom ramen för begränsningar som har sin grund i behovet av tillförlitlig och reproducerbar provning i laboratorium. Leverantörerna bör därför inte ha rätt att inkludera programvara eller hårdvara som automatiskt ändrar en produkts prestanda under provningsförhållanden. Om det inte finns offentliggjorda standarder vid tidpunkten för tillämpningen av produktspecifika krav, bör kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra övergångsmetoder för mätning och

beräkning med avseende på dessa produktspecifika krav. Så snart en hänvisning till en sådan standard har offentliggjorts bör överensstämmelse med standarden ge upphov till en presumtion för överensstämmelse med mätmetoder för dessa produktspecifika krav som antas på grundval av denna förordning.

- (36) Kommissionen bör tillhandahålla en långsiktig arbetsplan för revideringen av etiketter för vissa energirelaterade produkter, innehållande bland annat en vägledande förteckning över ytterligare energirelaterade produkter för vilka en energietikett skulle kunna fastställas. En teknisk, miljömässig och ekonomisk analys av de berörda produktgrupperna bör ligga till grund för genomförandet av arbetsplanen. Analysen bör även ta upp kompletterande information om bland annat möjligheten och kostnaderna för att informera konsumenterna om en energirelaterad produkts prestanda, såsom produktens energianvändning, hållbarhet eller miljöprestanda, i överensstämmelse med målet att främja en cirkulär ekonomi. Sådan kompletterande information bör göra etiketten mer lättolkad och ändamålsenlig för konsumenterna och bör inte påverka dem negativt.
- (37) Leverantörer av produkter som marknadsförts i enlighet med direktiv 2010/30/EU före dagen för denna förordnings ikraftträdande bör även i fortsättningen omfattas av skyldigheten att göra en elektronisk version av den tekniska dokumentationen för de berörda produkterna tillgänglig på begäran av marknadskontrollmyndigheterna. Lämpliga övergångsbestämmelser bör säkerställa rättslig säkerhet och kontinuitet i detta hänseende.
- (38) För att säkerställa en smidig övergång till denna förordning bör dessutom de befintliga kraven i delegerade akter antagna enligt artikel 10 i direktiv 2010/30/EU samt kommissionens direktiv 96/60/EG ⁽¹⁾ fortsätta att tillämpas på relevanta produktgrupper tills de upphävs eller ersätts av delegerade akter antagna enligt denna förordning. Tillämpningen av de befintliga kraven påverkar inte tillämpningen av skyldigheterna enligt denna förordning.
- (39) I syfte att fastställa specifika produktgrupper av energirelaterade produkter i enlighet med en uppsättning specifika kriterier och i syfte att fastställa produktspecifika etiketter och informationsblad bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med de principer som fastställs i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽²⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (40) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för fastställande, i enlighet med unionens förfarande i fråga om skyddsåtgärder, av huruvida en nationell åtgärd är berättigad och för fastställande av närmare krav angående de operativa detaljerna avseende produkt databasen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽³⁾.
- (41) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att göra det möjligt för kunder att välja effektivare produkter genom att tillhandahålla relevant information, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, genom att ytterligare utveckla det harmoniserade regelverket och säkerställa lika villkor för tillverkare, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (42) Denna förordning bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell rätt och datum för tillämpning av direktiv 2010/30/EU.
- (43) Direktiv 2010/30/EU bör därför upphävas.

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 96/60/EG av den 19 september 1996 om genomförande av rådets direktiv 92/75/EEG om energimärkning av kombinerade tvättmaskiner/torktumlare för hushållsbruk (EGT L 266, 18.10.1996, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Denna förordning fastställer en ram för energirelaterade produkter (nedan kallade *produkter*) som släpps ut på marknaden eller tas i bruk. Den föreskriver att produkterna ska förses med en etikett och att standardiserad produktinformation ska tillhandahållas avseende energieffektivitet, produkternas användning av energi och andra resurser under användning samt kompletterande information om produkter, vilket ger kunder möjlighet att välja effektivare produkter för att minska sin energianvändning.
2. Denna förordning är inte tillämplig på
  - a) begagnade produkter, med undantag av produkter som importerats från ett tredjeland,
  - b) transportmedel för personer eller varor.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *energirelaterad produkt eller produkt*: vara eller system som påverkar energianvändningen under användning och släpps ut på marknaden eller tas i bruk, inklusive delar som påverkar energianvändningen under användning och släpps ut på marknaden eller tas i bruk för kunder och är avsedda att ingå i produkter,
2. *produktgrupp*: grupp av produkter som har samma grundläggande funktion,
3. *system*: kombination av flera varor som när de sätts samman utför en specifik uppgift i en förväntad miljö och vars energieffektivitet sedan kan bestämmas som för en enda enhet,
4. *modell*: version av en produkt där alla enheter har samma tekniska egenskaper som är relevanta för etiketten och produktinformationsbladet och samma modellbeteckning,
5. *modellbeteckning*: den kod, vanligtvis alfanumerisk, som särskiljer en viss produktmodell från andra modeller med samma varumärke eller samma leverantörsnamn,
6. *likvärdig modell*: modell som har samma tekniska egenskaper som är relevanta för etiketten och samma produktinformationsblad, men som släpps ut på marknaden eller tas i bruk av samma leverantör som en annan modell med en annan modellbeteckning,
7. *tillhandahållande på marknaden*: leverans av en produkt för distribution eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, antingen mot betalning eller kostnadsfritt,
8. *utsläppande på marknaden*: tillhandahållande av en produkt på unionsmarknaden för första gången,
9. *ibruktagande*: den första användningen av en produkt för avsett ändamål på unionsmarknaden,
10. *tillverkare*: fysisk eller juridisk person som tillverkar en produkt eller som låter utforma eller tillverka en produkt och saluför denna produkt i eget namn eller under eget varumärke,
11. *auktoriserad representant*: fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som enligt skriftlig fullmakt från tillverkaren har rätt att i dess ställe utföra särskilt angivna uppgifter,
12. *importör*: fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som släpper ut en produkt från ett tredjeland på unionsmarknaden,
13. *återförsäljare*: detaljist eller annan fysisk eller juridisk person som säljer, hyr ut, erbjuder för avbetalningsköp eller ställer ut produkter till kunder eller installatörer i samband med kommersiell verksamhet, antingen mot betalning eller kostnadsfritt,

14. *leverantör*: en tillverkare etablerad i unionen, en auktoriserad representant för en tillverkare som inte är etablerad i unionen, eller en importör, som släpper ut en produkt på unionsmarknaden,
15. *distansförsäljning*: försäljning, uthyrning eller erbjudande om avbetalningsköp via postorder, katalog, internet, telefonförsäljning eller någon annan metod som är sådan att den potentiella kunden inte kan förväntas se produkten i utställt skick,
16. *kund*: fysisk eller juridisk person som för eget bruk köper, hyr eller tar emot en produkt, oberoende av om vederbörande agerar för ändamål som faller utanför den egna närings- eller yrkesverksamheten,
17. *energieffektivitet*: förhållandet mellan å ena sidan produktionen av prestanda, tjänster, varor eller energi och å andra sidan insatsen av energi,
18. *harmoniserad standard*: standard enligt definitionen i artikel 2.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 ⁽¹⁾,
19. *etikett*: tryckt eller elektronisk grafisk framställning, inklusive en sluten skala där endast bokstäverna A–G används och där varje bokstav representerar en klass och varje klass motsvarar energibesparingar, i sju olika färger från mörkgrönt till rött, som ska informera kunder om energieffektivitet och energianvändning; detta inbegriper skalreviderade etiketter och etiketter med färre klasser och färger i enlighet med artikel 11.10 och 11.11,
20. *skalrevidering*: förfarande för att skärpa de krav som ställs för att en viss produktgrupp ska uppnå energiklassen på en etikett,
21. *skalreviderad etikett*: etikett för en viss produktgrupp som har genomgått skalrevidering och skiljer sig från etiketterna före skalrevideringen, samtidigt som en visuell och märkbar enhetlighet mellan samtliga etiketter bibehålls,
22. *produktinformationsblad*: standardiserat dokument som innehåller information om en produkt, antingen i tryckt eller i elektronisk form,
23. *teknisk dokumentation*: dokumentation som är tillräcklig för att göra det möjligt för marknadskontrollmyndigheter att bedöma huruvida en produkts etikett och produktinformationsblad, inklusive provningsrapporter eller liknande tekniska underlag, är korrekta,
24. *kompletterande information*: information, enligt vad som anges i den delegerade akten, om en produkts funktionella prestanda och miljöprestanda,
25. *produktdatabas*: uppsättning data om produkter, som är systematiskt ordnad och består av en konsumentorienterad offentlig del, där information om enskilda produktparametrar finns tillgänglig elektroniskt, en onlineportal för åtkomst och en efterlevnadsdel, med klart angivna krav för åtkomst och säkerhet,
26. *kontrolltolerans*: maximal tillåten avvikelse från mättnings- och beräkningsresultaten från de kontrollprovningar som utförs av marknadskontrollmyndigheterna eller för deras räkning i förhållande till värdena på de angivna eller offentliggjorda parametrarna, vilken återspeglar avvikelser som beror på variationer mellan laboratorier.

Artikel 3

Leverantörers allmänna skyldigheter

1. Leverantörer ska säkerställa att produkter som släpps ut på marknaden, kostnadsfritt och för varje enskild enhet åtföljs av korrekta tryckta etiketter och av produktinformationsblad i enlighet med denna förordning och relevanta delegerade akter.

Som ett alternativ till leverans av produktinformationsbladet tillsammans med produkten får det i de delegerade akter som avses i artikel 16.3 h föreskrivas att det är tillräckligt att leverantören för in parametrarna på produktinformationsbladet i produktdatabasen. Leverantören ska i sådana fall tillhandahålla återförsäljaren produktinformationsbladet i tryckt form på begäran.

Delegerade akter får föreskriva att etiketten ska tryckas på produktens förpackning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

2. På begäran av en återförsäljare ska leverantören – kostnadsfritt, utan dröjsmål och under alla omständigheter senast inom fem arbetsdagar från begäran – tillhandahålla återförsäljaren tryckta etiketter, inklusive skalreviderade etiketter i enlighet med artikel 11.13, och produktinformationsblad.
3. Leverantörer ska säkerställa att de etiketter och produktinformationsblad som de tillhandahåller är korrekta och ska upprätta teknisk dokumentation som är tillräcklig för att det ska gå att bedöma om de är korrekta.
4. Så snart en enhet av en modell är i bruk ska leverantören begära ett uttryckligt medgivande från kunden för alla ändringar som är avsedda att införas i enheten genom uppdateringar som skulle ha en negativ inverkan på parametrarna på enhetens energieffektivitetsetikett såsom de fastställs i den relevanta delegerade akten. Leverantören ska informera kunden om syftet med uppdateringen och om ändringarna av parametrarna, inklusive eventuella ändringar av etikettklassen. Under en period som är proportionell till produktens medellivslängd ska leverantören ge kunden möjlighet att tacka nej till uppdateringen utan sådan funktionsförlust som är möjlig att undvika.
5. Leverantören får inte släppa ut produkter på marknaden som är utformade så att en modells prestanda automatiskt ändras under provningsförhållanden med syftet att uppnå en gynnsammare nivå för någon av de parametrar som anges i den relevanta delegerade akten eller ingår i någon dokumentation som tillhandahålls tillsammans med produkten.

Artikel 4

Leverantörers skyldigheter beträffande produkt databasen

1. Från och med den 1 januari 2019 ska leverantörer, innan de på marknaden släpper ut en enhet av en ny modell som omfattas av en delegerad akt, föra in informationen om den modellen, såsom denna anges i bilaga I, i produkt databasens offentliga del och efterlevnadsdelen.
2. I fall då enheter av modeller som omfattas av en delegerad akt släpps ut på marknaden mellan den 1 augusti 2017 och den 1 januari 2019 ska leverantörerna senast den 30 juni 2019 i produkt databasen föra in den information avseende dessa modeller som anges i bilaga I.

Fram till den tidpunkt då uppgifterna förs in i produkt databasen ska leverantörerna göra en elektronisk version av den tekniska dokumentationen tillgänglig för granskning inom tio dagar från mottagandet av en begäran från marknadskontrollmyndigheterna eller kommissionen.

3. Leverantörerna får i produkt databasen föra in information, såsom denna anges i bilaga I, för modeller av vilka enheter uteslutande släpptes ut på marknaden före den 1 augusti 2017.
4. En produkt för vilken ändringar görs som är relevanta för etiketten eller produktinformationsbladet ska betraktas som en ny modell. Leverantören ska i databasen ange när denne inte längre släpper ut enheter av en modell på marknaden.
5. De skyldigheter som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel ska inte gälla sådana paket med uppvärmningsprodukter som avses i kommissionens delegerade förordningar (EU) nr 811/2013 ⁽¹⁾, (EU) nr 812/2013 ⁽²⁾ och (EU) 2015/1187 ⁽³⁾ om det fulla ansvaret för att tillhandahålla etiketter för dessa paket ligger på återförsäljarna.
6. Efter det att den sista enheten av en modell har släppts ut på marknaden ska leverantörerna behålla informationen om denna modell i produkt databasens efterlevnadsdel under en period på 15 år. Om det är lämpligt i förhållande till en produkts genomsnittliga livslängd, får en kortare lagringstid föreskrivas enligt artikel 16.3 q. Informationen i databasens offentliga del får inte raderas.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 811/2013 av den 18 februari 2013 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU avseende energimärkning av pannor och värmepumpar för rumsuppvärmning, pannor och värmepumpar med inbyggd tappvarmvattenberedning, paket med pannor och värmepumpar för rumsuppvärmning, temperaturregulator och solvärmeutrustning samt paket med pannor eller värmepumpar med inbyggd tappvarmvattenberedning, temperaturregulator och solvärmeutrustning (EUT L 239, 6.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 812/2013 av den 18 februari 2013 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU vad gäller energimärkning av varmvattenberedare, ackumulatortankar och paket med varmvattenberedare och solvärmeutrustning (EUT L 239, 6.9.2013, s. 83).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1187 av den 27 april 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU vad gäller energimärkning av värmepannor för fastbränsle och paket med en värmepanna för fastbränsle, tillsatsvärmare, temperaturregulatorer och solvärmeutrustning (EUT L 193, 21.7.2015, s. 43).

*Artikel 5***Återförsäljares skyldigheter**

1. Återförsäljare ska
  - a) på ett synligt sätt, även vid distansförsäljning via internet, visa den etikett som tillhandahålls av leverantören eller görs tillgänglig i enlighet med punkt 2 för enheter av en modell som omfattas av relevant delegerad akt, och
  - b) göra produktinformationsbladet tillgängligt för kunderna, inbegripet, på begäran, i fysisk form på försäljningsstället.
2. Återförsäljare som trots artikel 3.1 inte har en etikett ska begära en av leverantören i enlighet med artikel 3.2.
3. Återförsäljare som trots artikel 3.1 inte har ett produktinformationsblad ska begära ett av leverantören i enlighet med artikel 3.2 eller, om de så önskar, skriva ut ett eller ladda ned ett från produkt databasen så att det kan visas elektroniskt, om dessa funktioner finns tillgängliga för den relevanta produkten.

*Artikel 6***Leverantörers och återförsäljares övriga skyldigheter**

Leverantörer och återförsäljare

- a) ska hänvisa till produktens energieffektivitetsklass och den skala av effektivitetsklasser som finns tillgängliga på etiketten i visuella annonser eller tekniskt reklammaterial som rör en viss modell i enlighet med relevant delegerad akt,
- b) ska, på eget initiativ eller när marknadskontrollmyndigheterna så kräver, samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna och omedelbart vidta åtgärder för att åtgärda varje fall av bristande överensstämmelse med kraven i denna förordning och relevanta delegerade akter som omfattas av deras ansvar,
- c) får inte, när det gäller produkter som omfattas av delegerade akter, tillhandahålla eller visa andra etiketter, märken, symboler eller påskrifter som inte överensstämmer med kraven i denna förordning och relevanta delegerade akter, om detta sannolikt skulle vilseleda kunderna eller göra dem osäkra beträffande användningen av energi eller andra resurser under användning,
- d) får inte, när det gäller produkter som inte omfattas av delegerade akter, tillhandahålla eller visa etiketter som efterliknar de etiketter som föreskrivs i denna förordning och relevanta delegerade akter,
- e) får inte, när det gäller produkter som inte är energirelaterade, tillhandahålla eller visa etiketter som efterliknar de etiketter som föreskrivs i denna förordning eller i delegerade akter.

Led d i första stycket ska inte påverka etiketter som föreskrivs i nationell rätt, såvida inte de etiketterna föreskrivs i delegerade akter.

*Artikel 7***Medlemsstaternas skyldigheter**

1. Medlemsstaterna får inte förhindra att produkter som överensstämmer med denna förordning och relevanta delegerade akter släpps ut på marknaden eller tas i bruk inom deras territorier.
2. Om medlemsstaterna tillhandahåller incitament för en produkt som anges i en delegerad akt, ska avsikten med dessa incitament vara att nå de två högsta i betydande grad utnyttjade energieffektivitetsklasserna, eller de högre klasser som anges i den delegerade akten.
3. Medlemsstaterna ska i samband med införandet av etiketter och skalrevidering av etiketter säkerställa att upplysnings- och reklamkampanjer om energimärkning genomförs, om lämpligt i samarbete med leverantörer och återförsäljare. Kommissionen ska stödja samarbete och utbyte av bästa praxis med avseende på dessa kampanjer, inbegripet genom att rekommendera gemensamma huvudbudskap.

4. Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner och kontrollmekanismer för överträdelse av denna förordning och de delegerade akterna och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Regler som uppfyller kraven i artikel 15 i direktiv 2010/30/EU ska anses uppfylla kraven i denna punkt vad beträffar sanktioner.

Medlemsstaterna ska senast den 1 augusti 2017 till kommissionen anmäla de regler som avses i första stycket som inte har anmälts till kommissionen redan tidigare samt utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.

Artikel 8

Marknadskontroll i unionen och kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden

1. Artiklarna 16–29 i förordning (EG) nr 765/2008 ska tillämpas på produkter som omfattas av denna förordning och av relevanta delegerade akter.

2. Kommissionen ska uppmuntra och stödja samarbete och utbyte av information om marknadskontroll rörande märkning av produkter mellan nationella myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för marknadskontroll eller har hand om kontrollen av produkter som förs in på unionsmarknaden samt mellan dessa myndigheter och kommissionen, bl.a. genom att närmare involvera de administrativa samarbetsgrupperna (AdCos) för ekodesign respektive energimärkning.

Sådant utbyte av information ska även ske när provningsresultat visar att produkten överensstämmer med denna förordning och relevant delegerad akt.

3. Medlemsstaternas allmänna program för marknadskontroll eller sektorsspecifika program som inrättats enligt artikel 18 i förordning (EG) nr 765/2008 ska innefatta åtgärder för att säkerställa ett verkningsfullt genomdrivande av den här förordningen.

4. Kommissionen ska i samarbete med de administrativa samarbetsgrupperna för ekodesign respektive energimärkning utarbeta riktlinjer för genomdrivande av denna förordning, i synnerhet vad gäller bästa praxis i fråga om produktprovning och utbyte av information mellan nationella marknadskontrollmyndigheter och kommissionen.

5. Marknadskontrollmyndigheterna ska ha rätt att återkräva kostnaderna för inspektion av handlingar och provning av fysiska produkter från leverantörerna vid bristande överensstämmelse med denna förordning eller relevanta delegerade akter.

Artikel 9

Förfarande på nationell nivå för att hantera produkter som utgör en risk

1. Om en medlemsstats marknadskontrollmyndigheter har tillräckliga skäl att anta att en produkt som omfattas av denna förordning utgör en risk för aspekter av skyddet av allmänintresset som omfattas av denna förordning, t.ex. miljöskydds- och konsumentskyddsaspekter, ska de utvärdera produkten med avseende på alla de energimärkningskrav som är relevanta för risken och som fastställs i denna förordning eller i relevant delegerad akt. Leverantörer och återförsäljare ska i nödvändig omfattning samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna i samband med utvärderingen.

2. Om marknadskontrollmyndigheterna vid den utvärdering som avses i punkt 1 konstaterar att produkten inte överensstämmer med kraven i denna förordning eller i relevant delegerad akt, ska de utan dröjsmål ålägga leverantören, eller om lämpligt återförsäljaren, att vidta alla lämpliga korrigerande åtgärder för att bringa produkten i överensstämmelse med dessa krav, om lämpligt dra tillbaka produkten från marknaden eller om lämpligt återkalla den inom en rimlig tid, som de fastställer i förhållande till typen av risk.

Artikel 21 i förordning (EG) nr 765/2008 ska tillämpas på de åtgärder som avses i denna punkt.

3. Om marknadskontrollmyndigheterna anser att ett fall av bristande överensstämmelse som avses i punkt 2 inte bara gäller det nationella territoriet, ska de informera kommissionen och övriga medlemsstater om utvärderingsresultaten och om de åtgärder som de har ålagt leverantören eller återförsäljaren att vidta.

4. Leverantören, eller om lämpligt återförsäljaren, ska säkerställa att alla lämpliga korrigerande eller begränsande åtgärder i enlighet med punkt 2 vidtas i fråga om alla berörda produkter som denne har tillhandahållit på unionsmarknaden.

5. Om leverantören, eller om lämpligt återförsäljaren, inte vidtar lämpliga korrigerande åtgärder inom den tid som avses i punkt 2, ska marknadskontrollmyndigheterna vidta alla lämpliga provisoriska åtgärder för att förbjuda eller begränsa produktens tillgänglighet på den nationella marknaden, för att dra tillbaka produkten från den marknaden eller för att återkalla den.

6. Marknadskontrollmyndigheterna ska utan dröjsmål informera kommissionen och övriga medlemsstater om de åtgärder som vidtas enligt punkt 5. Denna information ska omfatta alla tillgängliga uppgifter, särskilt

- a) de uppgifter som krävs för att identifiera den produkt som inte överensstämmer med kraven,
- b) produktens ursprung,
- c) vilken typ av bristande överensstämmelse som görs gällande och den därmed förknippade risken,
- d) vilken typ av nationell åtgärd som vidtagits och dess varaktighet samt leverantörens, eller om lämpligt återförsäljarens, synpunkter.

Marknadskontrollmyndigheterna ska särskilt ange huruvida den bristande överensstämmelsen beror på att produkten inte uppfyller de krav som rör aspekter av skyddet av allmänintresset som föreskrivs i denna förordning eller på att det finns brister i de harmoniserade standarder som avses i artikel 13 vilka ger upphov till en presumtion för överensstämmelse.

7. Andra medlemsstater än den som inledde förfarandet ska utan dröjsmål informera kommissionen och övriga medlemsstater om eventuella vidtagna åtgärder och om eventuella ytterligare uppgifter som de har tillgång till med avseende på den berörda produktens bristande överensstämmelse samt om eventuella invändningar mot den anmälda nationella åtgärden.

8. Om varken någon medlemsstat eller kommissionen inom 60 dagar efter mottagandet av den information som anges i punkt 6 har invänt mot en provisorisk åtgärd som vidtagits av en medlemsstat, ska åtgärden anses vara berättigad.

9. Medlemsstaterna ska säkerställa att lämpliga begränsande åtgärder, till exempel tillbakadragande av produkten från deras marknad, utan dröjsmål vidtas i fråga om den berörda produkten.

Artikel 10

Unionsförfarande i fråga om skyddsåtgärder

1. Om det, när det förfarande som anges i artikel 9.4 och 9.5 har slutförts, görs invändningar mot en åtgärd som en medlemsstat har vidtagit eller om kommissionen anser att en nationell åtgärd strider mot unionsrätten, ska kommissionen utan dröjsmål samråda med medlemsstaten och leverantören, eller om lämpligt återförsäljaren, samt utvärdera den nationella åtgärden.

På grundval av den utvärderingen ska kommissionen genom en genomförandeakt besluta om den nationella åtgärden är berättigad eller inte och får föreslå en lämplig alternativ åtgärd. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 18.2.

2. Kommissionen ska rikta beslutet till alla medlemsstater och omedelbart underrätta dem och den berörda leverantören eller återförsäljaren om detta.

3. Om den nationella åtgärden anses vara berättigad, ska alla medlemsstater vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att den produkt som inte överensstämmer med kraven dras tillbaka från deras marknader och underrätta kommissionen om detta. Om den nationella åtgärden anses vara oberättigad ska den berörda medlemsstaten upphäva åtgärden.

4. Om den nationella åtgärden anses vara berättigad och produktens bristande överensstämmelse tillskrivs brister i de harmoniserade standarder som avses i artikel 9.6 i denna förordning ska kommissionen tillämpa det förfarande som föreskrivs i artikel 11 i förordning (EU) nr 1025/2012.

5. Korrigerande eller begränsande åtgärder enligt artikel 9.2, 9.4, 9.5, 9.9 eller 10.3 ska utvidgas till alla enheter av en modell som inte överensstämmer med kraven och likvärdiga modeller, med undantag av de enheter beträffande vilka leverantören visar att de överensstämmer med kraven.

Artikel 11

Förfarande för införande och skalrevidering av etiketter

1. När det gäller de produktgrupper som avses i punkterna 4 och 5 ska kommissionen skalrevidera etiketter som var i kraft den 1 augusti 2017, i enlighet med punkterna 4 och 5 samt 8–12.

Genom undantag från kravet på betydande energi- och kostnadsbesparingar i artikel 16.3 b ska kommissionen, om sådana besparingar inte kan uppnås genom skalrevideringen, åtminstone säkerställa en enhetlig skala från A till G.

2. Om en produktgrupp saknar etikett den 1 augusti 2017, får kommissionen införa etiketter i enlighet med punkterna 8–12.

3. Kommissionen får genomföra ytterligare skalrevideringar av etiketter som har skalreviderats i enlighet med punkt 1 eller införts i enlighet med punkt 2, om villkoren i punkt 6 a eller b är uppfyllda och i enlighet med punkterna 8–12.

4. För att säkerställa en enhetlig skala från A till G ska kommissionen senast den 2 augusti 2023 anta delegerade akter enligt artikel 16 i denna förordning för att komplettera denna förordning genom att införa skalreviderade etiketter med en skala från A till G för de produktgrupper som omfattas av delegerade akter antagna enligt direktiv 2010/30/EU, i syfte att den skalreviderade etiketten ska visas, både i butiker och på internet, 18 månader efter den dag de delegerade akter som antas enligt denna förordning har trätt i kraft.

När kommissionen fastställer i vilken ordning produktgrupperna ska genomgå skalrevidering, ska den beakta andelen produkter i de högsta klasserna.

5. Genom undantag från punkt 4 föreskrivs följande:

a) Kommissionen ska senast den 2 augusti 2025 lägga fram översyner av de produktgrupper som omfattas av de delegerade förordningarna (EU) nr 811/2013, (EU) nr 812/2013 och (EU) 2015/1187 i avsikt att skalrevidera dem och ska, om lämpligt, senast den 2 augusti 2026 anta delegerade akter enligt artikel 16 i den här förordningen för att komplettera denna förordning genom att införa skalreviderade etiketter med en skala från A till G.

Under alla förhållanden ska de delegerade akter som inför skalreviderade etiketter med en skala från A till G antas senast den 2 augusti 2030.

b) Kommissionen ska senast den 2 november 2018 anta delegerade akter enligt artikel 16 i denna förordning för att komplettera denna förordning genom att införa skalreviderade etiketter med en skala från A till G för de produktgrupper som omfattas av kommissionens delegerade förordningar (EU) nr 1059/2010⁽¹⁾, (EU) nr 1060/2010⁽²⁾, (EU) nr 1061/2010⁽³⁾, (EU) nr 1062/2010⁽⁴⁾ och (EU) nr 874/2012⁽⁵⁾ samt direktiv 96/60/EG, i syfte att den skalreviderade etiketten ska visas, både i butiker och på internet, tolv månader efter den dag de har trätt i kraft.

6. När det gäller de produkter i fråga om vilka kommissionen får genomföra ytterligare skalrevideringar i enlighet med punkt 3, ska kommissionen se över etiketten i syfte att genomföra en skalrevidering om den bedömer att

a) 30 % av enheterna av de modeller som tillhör en produktgrupp som säljs på unionsmarknaden omfattas av den högsta energieffektivitetsklassen A och ytterligare teknisk utveckling kan förväntas, eller

b) 50 % av enheterna av de modeller som tillhör en produktgrupp som säljs på unionsmarknaden omfattas av de två högsta energieffektivitetsklasserna A och B och ytterligare teknisk utveckling kan förväntas.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1059/2010 av den 28 september 2010 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU vad gäller energimärkning av diskmaskiner för hushållsbruk (EUT L 314, 30.11.2010, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1060/2010 av den 28 september 2010 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU vad gäller energimärkning av kylar och frysar för hushållsbruk (EUT L 314, 30.11.2010, s. 17).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1061/2010 av den 28 september 2010 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU vad gäller energimärkning av tvättmaskiner för hushållsbruk (EUT L 314, 30.11.2010, s. 47).

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1062/2010 av den 28 september 2010 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU vad gäller energimärkning av tv-mottagare (EUT L 314, 30.11.2010, s. 64).

⁽⁵⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 874/2012 av den 12 juli 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU vad gäller energimärkning av elektriska lampor och armaturer (EUT L 258, 26.9.2012, s. 1).

7. Kommissionen ska göra en översynsundersökning om den har bedömt att villkoren i punkt 6 a eller b är uppfyllda.

Om dessa villkor inte är uppfyllda för en viss produktgrupp inom åtta år efter det att den relevanta delegerade akten har trätt i kraft, ska kommissionen fastställa vad som eventuellt har hindrat att etiketten fyller sin uppgift.

När det gäller nya etiketter ska kommissionen utföra en förberedande undersökning på grundval av den vägledande förteckning över produktgrupper som anges i arbetsplanen.

Kommissionen ska slutföra översynsundersökningen, lägga fram resultaten och, om lämpligt, ett utkast till delegerad akt för samrådsforumet inom 36 månader från det att kommissionen har bedömt att villkoren i punkt 6 a eller b är uppfyllda. Samrådsforumet ska diskutera bedömningen och översynsundersökningen.

8. Om en etikett införs eller skalrevideras ska kommissionen säkerställa att inga produkter förväntas omfattas av energiklass A vid den tidpunkt då etiketten införs och att den tidpunkt då en majoritet av modellerna kommer att omfattas av i denna klass förväntas infalla minst tio år senare.

9. Genom undantag från punkt 8 ska, när teknik förväntas utvecklas snabbare, fastställas krav som innebär att inga produkter förväntas omfattas av energiklasserna A och B vid den tidpunkt då etiketten införs.

10. Om det för en viss produktgrupp inte längre är tillåtet att släppa ut modeller i energiklass E, F eller G på marknaden, eller att ta dem i bruk, på grund av en genomförandeåtgärd för ekodesign antagen enligt direktiv 2009/125/EG, ska den eller de berörda klasserna visas på etiketten i grått i enlighet med vad som fastställs i den relevanta delegerade akten. Etiketten med grå klasser ska endast användas för nya produktenheter som släpps ut på marknaden eller tas i bruk.

11. Om det av tekniska skäl är omöjligt att fastställa sju energiklasser som motsvaras av betydande energi- och kostnadsbesparingar ur kundens synvinkel får etiketten genom undantag från artikel 2.14 innehålla färre klasser. I sådana fall ska etiketten fortfarande ha ett färgspektrum från mörkgrönt till rött.

12. Kommissionen ska utöva de befogenheter och fullgöra de skyldigheter den tilldelats genom denna artikel i enlighet med artikel 16.

13. När en etikett i enlighet med punkt 1 eller 3 genomgår en skalrevidering gäller följande:

a) När leverantörerna släpper ut en produkt på marknaden ska de tillhandahålla återförsäljarna både de befintliga och de skalreviderade etiketterna samt produktinformationsbladen under en period som inleds fyra månader före det datum då den skalreviderade etiketten enligt den relevanta delegerade akten ska börja visas.

Om den befintliga etiketten och den skalreviderade etiketten kräver olika provningar av modellen får leverantörerna, genom undantag från första stycket i detta led, välja att inte tillhandahålla den befintliga etiketten tillsammans med enheter av modeller som släpps ut på marknaden eller tas i bruk under perioden på fyra månader före det datum då den skalreviderade etiketten enligt den relevanta delegerade akten ska börja visas om inga enheter av samma modell eller likvärdiga modeller släpptes ut på marknaden eller togs i bruk före inledningen av perioden på fyra månader. I så fall får återförsäljarna inte bjuda ut dessa enheter till försäljning före detta datum. Leverantörerna ska så snart som möjligt underrätta de berörda återförsäljarna om denna konsekvens, inbegripet när leverantörerna inkluderar sådana enheter i sina erbjudanden till återförsäljarna.

b) För produkter som släppts ut på marknaden eller tagits i bruk före perioden på fyra månader ska leverantörerna på återförsäljarnas begäran tillhandahålla den skalreviderade etiketten i enlighet med artikel 3.2 från och med periodens början. För sådana produkter ska återförsäljarna erhålla en skalreviderad etikett i enlighet med artikel 5.2.

Genom undantag från första stycket i detta led gäller följande:

i) Återförsäljare som inte kan erhålla en skalreviderad etikett i enlighet med första stycket i detta led för enheter som redan finns i deras lager, på grund av att leverantören har upphört med sin verksamhet, ska tillåtas att sälja dessa enheter med enbart den icke-skalreviderade etiketten till och med nio månader efter det datum då den skalreviderade etiketten enligt den relevanta delegerade akten ska börja visas, eller

- ii) om den icke-skalreviderade etiketten och den skalreviderade etiketten kräver olika provningar av modellen är leverantörerna undantagna från skyldigheten att tillhandahålla en skalreviderad etikett för enheter som släppts ut på marknaden eller tagits i bruk före perioden på fyra månader, om inga enheter av samma modell eller likvärdiga modeller släpps ut på marknaden eller tas i bruk efter inledningen av perioden på fyra månader. I så fall ska återförsäljarna tillåtas att sälja dessa enheter med enbart den icke-skalreviderade etiketten till och med nio månader efter det datum då den skalreviderade etiketten enligt den relevanta delegerade akten ska börja visas.
- c) Återförsäljarna ska byta ut de befintliga etiketterna på utställda produkter, både i butiker och på internet, mot de skalreviderade etiketterna inom 14 arbetsdagar efter det datum då den skalreviderade etiketten enligt den relevanta delegerade akten ska börja visas. Återförsäljarna får inte visa de skalreviderade etiketterna före detta datum.

Genom undantag från leden a, b och c i denna punkt får de delegerade akter som avses i artikel 16.3 e föreskriva särskilda regler för energietiketter som är tryckta på förpackningen.

Artikel 12

Produktdatabas

1. Kommissionen ska upprätta och underhålla en produktdatabas som ska bestå av en offentlig del, en efterlevnadsdel samt en onlineportal som ger åtkomst till dessa två delar.

Produktdatabasen ska varken ersätta eller ändra marknadskontrollmyndigheternas ansvar.

2. Produktdatabasen ska tjäna följande syften:

- a) Att bistå marknadskontrollmyndigheterna när de utför sina uppgifter enligt denna förordning och relevanta delegerade akter, inbegripet genomdrivande av dessa.
- b) Att förse allmänheten med information om produkter som släpps ut på marknaden, om deras energietiketter och produktinformationsblad.
- c) Att förse kommissionen med uppdaterad information om energieffektivitet för produkter vilkas energietiketter ska ses över.

3. Databasens offentliga del och onlineportalen ska innehålla den information som anges i punkt 1 respektive 2 i bilaga I och som ska göras allmänt tillgänglig. Databasens offentliga del ska uppfylla kriterierna i punkt 7 i denna artikel och de funktionella kriterier som anges i punkt 4 i bilaga I.

4. Produktdatabasens efterlevnadsdel ska endast vara tillgänglig för marknadskontrollmyndigheterna och kommissionen och innehålla den information som anges i punkt 3 i bilaga I, inbegripet de särskilda delar av den tekniska dokumentationen som anges i punkt 5 i denna artikel. Efterlevnadsdelen ska uppfylla kriterierna i punkterna 7 och 8 i denna artikel och de funktionella kriterier som anges i punkt 4 i bilaga I.

5. De obligatoriska särskilda delar av den tekniska dokumentationen som leverantörerna ska föra in i databasen ska endast omfatta följande:

- a) En allmän beskrivning av modellen, tillräcklig för att den ska kunna identifieras på ett enkelt och entydigt sätt.
- b) Hänvisningar till de harmoniserade standarder som tillämpats eller andra mätstandarder som använts.
- c) Särskilda försiktighetsåtgärder som ska vidtas i samband med att modellen monteras, installeras, underhålls eller provas.
- d) Modellens uppmätta tekniska parametrar.
- e) De beräkningar som utförts med de uppmätta parametrarna.
- f) Provningsförhållandena, om dessa inte beskrivits tillräckligt i led b.

Därutöver får leverantörerna på frivillig basis överföra ytterligare delar av den tekniska dokumentationen till databasen.

6. Om marknadskontrollmyndigheterna och/eller kommissionen för att kunna utföra sina uppgifter i enlighet med denna förordning behöver få tillgång till andra uppgifter än de som anges i punkt 5 eller till uppgifter som inte är tillgängliga i databasens offentliga del, ska de på begäran kunna erhålla dessa uppgifter från leverantörerna.

7. Produktbasen ska upprättas i enlighet med följande kriterier:
  - a) Minimering av leverantörers och andra databasanvändares administrativa börda.
  - b) Användarvänlighet och kostnadseffektivitet.
  - c) Automatiskt undvikande av överflödigt registrering.
8. Databasens efterlevnadsdel ska upprättas i enlighet med följande kriterier:
  - a) Skydd mot oavsiktlig användning och skydd av konfidentiell information genom strikta säkerhetsarrangemang.
  - b) Åtkomsträtt på grundval av behovsenlig behörighet.
  - c) Behandling av personuppgifter i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001 och direktiv 95/46/EG, enligt vad som är tillämpligt.
  - d) Begränsad åtkomst till uppgifter, så att man förhindrar att större datauppsättningar kopieras.
  - e) Spårbar åtkomst till uppgifter för leverantörer med avseende på deras tekniska dokumentation.
9. Uppgifterna i databasens efterlevnadsdel ska behandlas i enlighet med kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 ⁽¹⁾. Framför allt ska de särskilda arrangemangen för it-säkerhet i kommissionens beslut (EU, Euratom) 2017/46 ⁽²⁾ och dess genomförandebestämmelser tillämpas. Konfidentialitetsnivån ska återspegla den skada som kan uppstå om uppgifter lämnas ut till obehöriga personer.
10. Leverantörer ska ha åtkomst- och redigeringsrättigheter avseende den information som de för in i produktbasen enligt artikel 4.1 och 4.2. I marknadskontrollsyfte ska ett register föras över alla ändringar, som ska innehålla information om datumen för eventuell redigering.
11. Kunder som använder produktbasens offentliga del ska enkelt kunna identifiera den bästa utnyttjade energiklassen för varje produktgrupp, så att de kan jämföra modellernas egenskaper och välja de produkter som är mest energieffektiva.
12. Kommissionen ges befogenhet att genom genomförandeakter fastställa de operativa detaljerna med avseende på produktbasen. Efter samråd med det samrådsforum som föreskrivs i artikel 14 ska dessa genomförandeakter antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 18.2.

Artikel 13

Harmoniserade standarder

1. Kommissionen ska, efter att ha antagit en delegerad akt enligt artikel 16 i denna förordning som fastställer specifika märkningskrav, och i enlighet med förordning (EU) nr 1025/2012, i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra hänvisningar till de harmoniserade standarder som uppfyller relevanta krav på mätning och beräkning i den delegerade akten.
2. Om sådana harmoniserade standarder tillämpas vid bedömningen av en produkts överensstämmelse ska modellen presumeras överensstämma med relevanta krav på mätning och beräkning i den delegerade akten.
3. Syftet med harmoniserade standarder ska vara att i möjligaste mån simulera verkliga användningsförhållanden, samtidigt som en standardiserad provningsmetod bibehålls. Provningsmetoderna ska dessutom beakta de tillkommande kostnaderna för näringslivet och för små och medelstora företag.
4. De mätning- och beräkningsmetoder som ingår i de harmoniserade standarderna ska vara tillförlitliga, exakta och reproducerbara samt anpassade till kraven i artikel 3.4 och 3.5.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 av den 13 mars 2015 om säkerhet inom kommissionen (EUT L 72, 17.3.2015, s. 41).

⁽²⁾ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2017/46 av den 10 januari 2017 om säkerheten i Europeiska kommissionens kommunikations- och informationssystem (EUT L 6, 11.1.2017, s. 40).

Artikel 14

Samrådsforum

1. Kommissionen ska vid sin verksamhet enligt denna förordning säkerställa, för varje delegerad akt som antas enligt artikel 16 och varje genomförandeakt som antas enligt artikel 12.12 i denna förordning, ett välavvägt deltagande av företrädare för medlemsstaterna och av intresserade parter som berörs av produktgruppen i fråga, såsom näringslivet, inbegripet små och medelstora företag och hantverksföretag, fackföreningar, återförsäljare, detaljhandlare, importörer, miljöskyddsgrupper och konsumentorganisationer. Kommissionen ska för detta ändamål inrätta ett samrådsforum, där dessa parter ska mötas. Samrådsforumet ska kombineras med det samrådsforum som avses i artikel 18 i direktiv 2009/125/EG.

2. Om lämpligt ska kommissionen vid förberedelsen av delegerade akter testa utformningen av och innehållet i etiketterna för specifika produktgrupper på representativa grupper av kunder i unionen för att säkerställa att de verkligen förstår etiketterna.

Artikel 15

Arbetsplan

Kommissionen ska efter samråd med det samrådsforum som avses i artikel 14 upprätta en långsiktig arbetsplan, vilken ska göras allmänt tillgänglig. Arbetsplanen ska innehålla en vägledande förteckning över de produktgrupper som betraktas som prioriterade för antagande av delegerade akter. Arbetsplanen ska också innehålla planer för revidering och skalrevidering av etiketter för produktgrupper i enlighet med artikel 11.4 och 11.5, med undantag av skalrevidering av etiketter som var i kraft den 1 augusti 2017, för vilka skalrevidering föreskrivs i artikel 11 i denna förordning.

Kommissionen ska regelbundet uppdatera arbetsplanen efter samråd med samrådsforumet. Arbetsplanen kan kombineras med den arbetsplan som krävs enligt artikel 16 i direktiv 2009/125/EG och ska ses över vart tredje år.

Kommissionen ska varje år informera Europaparlamentet och rådet om framsteg med genomförandet av arbetsplanen.

Artikel 16

Delegerade akter

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 17 för att komplettera denna förordning genom att fastställa närmare krav för etiketter för specifika produktgrupper.

2. De delegerade akter som avses i punkt 1 ska ange produktgrupper som uppfyller följande kriterier:

- a) Produktgruppen ska, enligt de mest aktuella sifferuppgifter som finns tillgängliga och med beaktande av de kvantiteter som släpps ut på unionsmarknaden, ha betydande potential när det gäller att spara energi och i relevanta fall andra resurser.
- b) Inom produktgruppen ska de relevanta prestandanivåerna för modeller med likvärdig funktion skilja sig åt i betydande grad.
- c) Det får inte finnas någon betydande negativ inverkan på produktgruppens prisnivå och livscykelkostnader.
- d) Införandet av energimärkningskrav för en produktgrupp får inte ha någon betydande negativ inverkan på produktens funktion under användning.

3. Delegerade akter avseende specifika produktgrupper ska särskilt ange följande:

- a) Definitionen av den specifika produktgrupp som omfattas av definitionen av *energirelaterad produkt* i artikel 2.1 som ska omfattas av de närmare märkningskraven.

- b) Etikettens utformning och innehåll, inbegripet en skala från A till G som visar energianvändningen, som så långt det är möjligt ska vara enhetligt utformad för de olika produktgrupperna och under alla omständigheter ska vara tydlig och läsbar. Stegen A till G i klassificeringen ska motsvaras av betydande energi- och kostnadsbesparingar samt lämplig produktdifferentiering ur kundens synvinkel. Där ska också anges hur stegen A till G i klassificeringen, och i tillämpliga fall energianvändningen, ska anges på en framträdande plats på etiketten.
  - c) Om så är lämpligt, användningen av andra resurser samt kompletterande information om produkten, varvid etiketten ska framhäva produktens energieffektivitet. Kompletterande information ska vara entydig och får inte totalt sett göra att etiketten framstår som mindre tydlig och ändamålsenlig för kunderna. Den ska bygga på uppgifter om fysiska produkttegenskaper som kan mätas och kontrolleras av marknadskontrollmyndigheterna.
  - d) Om så är lämpligt, en hänvisning på etiketten som gör det möjligt för kunderna att avgöra vilka produkter som är energismarta, dvs. automatiskt kan ändra och optimera sina förbrukningsmönster till följd av externa impulser (såsom signaler från eller via ett centralt hemenergihanteringssystem, prissignaler, signaler avseende direkt kontroll, lokala mätningar) eller som kan tillhandahålla andra tjänster som ökar energieffektiviteten och spridningen av förnybar energi, med målsättningen att förbättra energianvändningens miljöeffekter i hela energisystemet.
  - e) På vilka platser etiketten ska visas, till exempel fäst på produktenheten där den inte tar skada av detta, tryckt på förpackningen, tillhandahållen i elektroniskt format eller visad på internet, med beaktande av kraven i artikel 3.1 och följderna för kunder, leverantörer och återförsäljare.
  - f) Om så är lämpligt, elektroniska produktmärkningsmetoder.
  - g) Hur etiketten och produktinformationsbladet ska tillhandahållas vid distansförsäljning.
  - h) Kraven på produktinformationsbladets och den tekniska dokumentationens innehåll och i lämpliga fall, format och andra detaljer, inbegripet uppgift om möjligheten att föra in produktinformationsbladets parametrar i databasen i enlighet med artikel 3.1.
  - i) De kontrolltoleranser som medlemsstaterna ska använda när de kontrollerar överensstämmelse med kraven.
  - j) Hur uppgift om energiklassen och den skala av effektivitetsklasser som finns tillgängliga på etiketten ska inkluderas i visuella annonser och tekniskt reklammaterial, inbegripet läsbarhet och synlighet.
  - k) Vilka mät- och beräkningsmetoder enligt artikel 13 som ska användas för att fastställa vilka uppgifter som ska anges på etiketten och i produktinformationsbladet, inbegripet definitionen av energieffektivitetsindex (EEI) eller likvärdig parameter.
  - l) Huruvida det för större apparater krävs en högre grad av energieffektivitet för att uppnå en viss energiklass.
  - m) Formen för eventuella ytterligare hänvisningar på etiketten som gör det möjligt för kunderna att på elektronisk väg få mer detaljerad information om produktprestandan som anges i informationsbladet. Sådana hänvisningar kan göras i form av en adress till en webbplats, en dynamisk quick response-kod (QR-kod), en länk på etiketter som visas på internet eller på något annat ändamålsenligt och konsumentorienterat sätt.
  - n) Hur energiklasser som beskriver produktens energianvändning under användning i lämpliga fall bör visas på produktens interaktiva skärm.
  - o) Datum för utvärdering och eventuell senare revidering av den delegerade akten.
  - p) Om så är lämpligt, skillnader i energiprestanda i olika klimatzoner.
  - q) När det gäller kravet i artikel 4.6 på att behålla information i databasens efterlevnadsdel, en lagringstid som är kortare än 15 år, om lämpligt anpassad till produktens genomsnittliga livslängd.
4. Kommissionen ska anta en separat delegerad akt för varje specifik produktgrupp. När kommissionen beslutar om tidsplanen för antagandet av den delegerade akten för en specifik produktgrupp får den inte skjuta upp antagandet av skäl som rör antagandet av en delegerad akt för en annan specifik produktgrupp såvida detta inte är motiverat av exceptionella omständigheter.

5. Kommissionen ska ha ett uppdaterat register över alla relevanta delegerade akter och över åtgärder som utvecklar direktiv 2009/125/EG, inklusive fullständiga hänvisningar till alla relevanta harmoniserade standarder.

*Artikel 17***Utövande av delegeringen**

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 11.4, 11.5 och 16 ska ges till kommissionen för en period på sex år från och med den 1 augusti 2017. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på sex år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 11.4, 11.5 och 16 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. Samrådet med medlemsstaternas experter ska äga rum efter samrådet enligt artikel 14.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 11.4, 11.5 och 16 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

*Artikel 18***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 19 i direktiv 2009/125/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

*Artikel 19***Utvärdering och rapportering**

Senast den 2 augusti 2025 ska kommissionen utvärdera tillämpningen av denna förordning och överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska utvärdera i vilken mån denna förordning och de delegerade akter och genomförandeakter som antas enligt denna förordning har gett kunderna möjlighet att välja effektivare produkter, med beaktande av dess inverkan på företagen, energianvändningen, växthusgasutsläppen, marknadskontrollen och kostnaderna för att upprätta och underhålla databasen.

*Artikel 20***Upphävande och övergångsbestämmelser**

1. Direktiv 2010/30/EU ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 augusti 2017.
2. Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

3. När det gäller modeller av vilka enheter släpptes ut på marknaden eller togs i bruk i enlighet med direktiv 2010/30/EU före den 1 augusti 2017 ska leverantörerna, under en period som löper ut fem år efter det att den sista enheten tillverkades, göra en elektronisk version av den tekniska dokumentationen tillgänglig för granskning inom tio dagar från mottagandet av en begäran från marknadskontrollmyndigheterna eller kommissionen.

4. Delegerade akter antagna enligt artikel 10 i direktiv 2010/30/EU och direktiv 96/60/EG ska fortsätta att vara i kraft till dess att de upphävs genom en delegerad akt som antas i enlighet med artikel 16 i denna förordning och omfattar den relevanta produktgruppen.

Skyldigheter enligt denna förordning ska tillämpas i fråga om produktgrupper som omfattas av delegerade akter antagna enligt artikel 10 i direktiv 2010/30/EU och av direktiv 96/60/EG.

5. När kommissionen antar delegerade akter enligt artikel 16 i denna förordning får den energieffektivitetsklassificering som fastställts genom direktiv 2010/30/EU – med avseende på produktgrupper som redan omfattas av delegerade akter antagna enligt artikel 10 i direktiv 2010/30/EU eller av direktiv 96/60/EG – genom undantag från artikel 16.3 b i denna förordning fortsätta att vara tillämplig fram till det datum då de delegerade akter som inför skalreviderade etiketter enligt artikel 11 i denna förordning blir tillämpliga.

Artikel 21

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den fjärde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 augusti 2017.

Genom undantag från andra stycket ska artikel 4 om leverantörers skyldigheter beträffande produkt databasen tillämpas från och med den 1 januari 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 4 juli 2017.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

M. MAASIKAS

Ordförande

BILAGA I

**INFORMATION SOM SKA FÖRAS IN I PRODUKTDATABASEN OCH FUNKTIONELLA KRITERIER FÖR
DATABASENS OFFENTLIGA DEL**

1. Leverantören ska föra in följande information i databasens offentliga del:
    - a) Leverantörens namn eller varumärke, adress, kontaktuppgifter och annan rättslig identifiering.
    - b) Modellbeteckning.
    - c) Etiketten i elektroniskt format.
    - d) Energieffektivitetsklass(er) och andra parametrar på etiketten.
    - e) Produktinformationsbladets parametrar i elektroniskt format.
  2. Kommissionen ska föra in följande information på onlineportalen:
    - a) Kontaktuppgifter för medlemsstaternas marknadskontrollmyndigheter.
    - b) Arbetsplanen i enlighet med artikel 15.
    - c) Samrådsforumets protokoll.
    - d) Ett register över delegerade akter och genomförandeakter, övergångsmetoder för mätning och beräkning samt tillämpliga harmoniserade standarder.
  3. Leverantören ska föra in följande information i databasens efterlevnadsdel:
    - a) Modellbeteckning för alla likvärdiga modeller som redan släppts ut på marknaden.
    - b) Den tekniska dokumentation som anges i artikel 12.5.

Kommissionen ska tillhandahålla en länk till informations- och kommunikationssystemet för marknadskontroll (ICSMS), som innehåller resultatet av medlemsstaternas kontroller av överensstämmelse och de provisoriska åtgärder som vidtagits.
  4. Funktionella kriterier för produktdatabasens offentliga del:
    - a) Varje produktmodell ska kunna hämtas som en enskild post.
    - b) Den ska generera en enda synlig fil för varje modells energietikett vilken kan laddas ned och skrivas ut, samt det fullständiga produktinformationsbladet på alla unionens officiella språk.
    - c) Informationen ska vara maskinläsbar, sorterbar och sökbar och följa öppna standarder, så att tredje part kan använda den, kostnadsfritt.
    - d) En internetbaserad helpdesk eller kontaktpunkt för leverantörer ska inrättas och underhållas och en tydlig hänvisning till den ska finnas på portalen.
-

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 2010/30/EU	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2	—
Artikel 1.3 a och b	Artikel 1.2 a och b
Artikel 1.3 c	—
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 2 a	Artikel 2.1
Artikel 2 b	Artikel 2.22
Artikel 2 c	—
Artikel 2 d	—
Artikel 2 e	—
Artikel 2 f	—
Artikel 2 g	Artikel 2.13
Artikel 2 h	Artikel 2.14
Artikel 2 i	Artikel 2.8
Artikel 2 j	Artikel 2.9
Artikel 2 k	—
Artikel 3	Artikel 7
Artikel 3.1 a	Artikel 7.3
Artikel 3.1 b	Artikel 6 c
Artikel 3.1 c	Artikel 7.3
Artikel 3.1 d	Artikel 8.2
Artikel 3.2	Artiklarna 6 b och 9
Artikel 3.3	Artikel 8.1
Artikel 3.4	—
Artikel 4 a	Artikel 5
Artikel 4 b	—
Artikel 4 c	Artikel 6 a
Artikel 4 d	Artikel 6 a
Artikel 5	Artiklarna 3.1 och 6
Artikel 5 a	Artikel 3.1
Artikel 5 b i, ii, iii och iv	Artikel 4.6 och bilaga I
Artikel 5 c	Artikel 4.6
Artikel 5 d	Artikel 3.1
Artikel 5 d andra stycket	Artikel 3.1
Artikel 5 e	Artikel 3.1
Artikel 5 f	—
Artikel 5 g	Artikel 3.1
Artikel 5 h	—
Artikel 6	Artiklarna 5.1 och 6
Artikel 6 a	Artikel 5.1 a
Artikel 6 b	Artikel 5.1 a

Direktiv 2010/30/EU	Denna förordning
Artikel 7	Artikel 16.3 e och g
Artikel 8.1	Artikel 7.1
Artikel 8.2	—
Artikel 9.3	Artikel 7.2
Artikel 9.4	—
Artikel 10.1	Artikel 16
Artikel 10.1 andra stycket	Artikel 16.2
Artikel 10.1 tredje stycket	—
Artikel 10.1 fjärde stycket	Artikel 16.3 c
Artikel 10.2 a	Artikel 16.2 a
Artikel 10.2 b	Artikel 16.2 b
Artikel 10.2 c	—
Artikel 10.3 a	—
Artikel 10.3 b	—
Artikel 10.3 c	Artikel 14
Artikel 10.3 d	—
Artikel 10.4 a	Artikel 16.3 a
Artikel 10.4 b	Artikel 16.3 k
Artikel 10.4 c	Artikel 16.3 h
Artikel 10.4 d	Artikel 16.3 b
Artikel 10.4 d andra stycket	—
Artikel 10.4 d tredje stycket	Artikel 16.3 b
Artikel 10.4 d fjärde stycket	Artikel 11.3
Artikel 10.4 d femte stycket	Artikel 11
Artikel 10.4 e	Artikel 16.3 e
Artikel 10.4 f	Artikel 16.3 h
Artikel 10.4 g	Artikel 16.3 j
Artikel 10.4 h	Artikel 11.3
Artikel 10.4 i	Artikel 16.3 i
Artikel 10.4 j	Artikel 16.3 o
Artikel 11.1	Artikel 17.2
Artikel 11.2	Artikel 17.5
Artikel 11.3	Artikel 17.1
Artikel 12.1	Artikel 17.3
Artikel 12.2	—
Artikel 12.3	Artikel 17.3
Artikel 13	Artikel 17.6
Artikel 14	Artikel 19
Artikel 15	Artikel 7.4
Artikel 16	—
Artikel 17	Artikel 20
Artikel 18	Artikel 21
Artikel 19	Artikel 21
Bilaga I	—
—	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga II

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2017/1370**av den 4 juli 2017****om ändring av rådets förordning (EG) nr 1683/95 om en enhetlig utformning av visumhandlingar**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 1683/95 ⁽²⁾ fastställs en enhetlig utformning av visumhandlingar.
- (2) Den nuvarande gemensamma utformningen av viseringsmärket, som varit i bruk i 20 år, anses inte längre vara säker på grund av de allvarliga fall av efterbildningar och bedrägerier som förekommit.
- (3) En ny gemensam utformning med modernare säkerhetsdetaljer som gör viseringsmärket säkrare och förhindrar förfalskningar bör därför införas.
- (4) På begäran av Irland eller Förenade kungariket bör kommissionen ingå överenskommelser om lämpliga arrangemang med den begärande medlemsstaten för att utbyta teknisk information med den medlemsstaten gällande utfärdande av nationella viseringar.
- (5) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns framför allt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (6) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG ⁽³⁾. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.
- (7) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG ⁽⁴⁾. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (8) Denna förordning utgör en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.1 i 2005 års anslutningsakt och artikel 4.1 i 2011 års anslutningsakt.
- (9) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁵⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i rådets beslut 1999/437/EG ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 1 juni 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 20 juni 2017.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar (EGT L 164, 14.7.1995, s. 1).

⁽³⁾ Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽⁴⁾ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁽⁵⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁶⁾ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

- (10) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽¹⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i rådets beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ⁽²⁾.
- (11) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽³⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i rådets beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ⁽⁴⁾.
- (12) Förordning (EG) nr 1683/95 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1683/95 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 7 ska följande stycken läggas till:

”På begäran av Irland eller Förenade kungariket ska kommissionen ingå överenskommelser om lämpliga arrangemang med den begärande medlemsstaten för att utbyta den tekniska information som avses i artikel 2 gällande nationella viseringar som utfärdas av den begärande medlemsstaten.

Kostnader till vilka Irland och Förenade kungariket inte bidrar i enlighet med artikel 5 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, ska bäras av Irland respektive Förenade kungariket om de gör en sådan begäran.”

2. Bilagan ska ersättas med bilden och texten i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Viseringsmärken som överensstämmer med specifikationerna i bilagan till förordning (EG) nr 1683/95 och som gäller till den dag som avses i artikel 3 andra stycket i den här förordningen, får användas för viseringar som utfärdats under en period om sex månader som följer på den dagen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Medlemsstaterna ska tillämpa denna förordning senast 15 månader efter antagandet av de ytterligare tekniska specifikationer som avses i artikel 2 i förordning (EG) nr 1683/95.

⁽¹⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽²⁾ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁴⁾ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 4 juli 2017.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

M. MAASIKAS

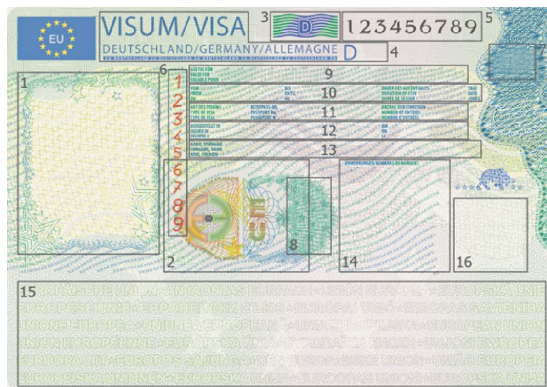
Ordförande

BILAGA

Bilagan till förordning (EG) nr 1683/95 ska ersättas med följande:

”BILAGA

Säkerhetsdetaljer

1. Ett integrerat färgfoto av innehavaren som ska uppfylla höga säkerhetskrav.
2. På denna yta ska ett diffrakterat föränderligt optiskt märke ('Kinegram' eller motsvarande) synas. Beroende på betraktningvinkeln ska omväxlande bokstäverna 'EU', 'EUE' och rörliga guiljochlinjer synas i olika storlek och färg.
3. Denna ruta ska innehålla en landskod på tre bokstäver som anger den utfärdande medlemsstaten i enlighet med Icaos dokument 9303 om maskinläsbara resehandlingar, eller – om utfärdaren är Belgien, Luxemburg eller Nederländerna – akronymen 'BNL', tryckt med optiskt föränderligt blått. Landskoden respektive nämnda akronym ska beroende på betraktningvinkeln synas i olika färger.
4. Följande ska synas med versaler på denna yta:
  - a) Ordet 'VISA'. Den utfärdande medlemsstaten får inkludera motsvarande term på ett annat av unionsinstitutionernas officiella språk.
  - b) Den utfärdande medlemsstatens namn på engelska, franska och ett annat av unionsinstitutionernas officiella språk.
  - c) Landskoden på tre bokstäver för den utfärdande medlemsstaten enligt Icaos dokument 9303.
5. Denna ruta ska innehålla viseringsmärkets niosiffriga nationella nummer horisontellt, vilket ska vara förtryckt i svart. Ett särskilt typsnitt ska användas.
6. Denna ruta ska innehålla viseringsmärkets niosiffriga nationella nummer vertikalt, vilket ska vara förtryckt i rött. Ett särskilt typsnitt ska användas, vilket dock ska vara ett annat än det i ruta 5. Med 'viseringsmärkets nummer' avses landskoden på tre bokstäver, enligt Icaos dokument 9303, och det nationella numret i rutorna 5 och 6.
7. Denna ruta ska innehålla bokstäverna 'EU' i form av en latent bild. Dessa bokstäver ska framträda mörka när de lutas bort från den som tittar och ljusa när de vrids 90 grader.
8. Denna ruta ska innehålla koden i ruta 3 i form av en latent bild. Den koden ska framträda mörk när den lutas bort från den som tittar och ljus när den vrids 90 grader.

Rutor att fylla i

Rubrikerna i rutorna ska vara på engelska och franska. Den utfärdande medlemsstaten får lägga till en version på ett annat av unionsinstitutionernas officiella språk.

9. Denna ruta ska börja med orden 'giltig för'. Den utfärdande myndigheten ska här ange viseringens territoriella giltighet.

10. Denna ruta ska börja med ordet 'från' och ordet 'till' ska stå längre bort på samma rad. Den utfärdande myndigheten ska ange viseringens giltighetstid. Längre bort på samma rad ska orden 'vistelsens längd' (dvs. den av sökanden begärda vistelsetiden) och 'dagar' stå.
  11. Denna ruta ska börja med orden 'typ av visering'. Här ska den utfärdande myndigheten ange vilken kategori av visering det gäller. Längre bort på samma rad ska 'passnr' och 'antal inresor' stå.
  12. Denna ruta ska börja med orden 'utfärdad i' och användas för att ange den ort där den utfärdande myndigheten är belägen. Längre bort på samma rad ska ordet 'den' stå (här ska den utfärdande myndigheten ange datumet för utfärdandet av viseringen).
  13. Denna ruta ska börja med orden 'efternamn, förnamn'.
  14. Denna ruta ska börja med ordet 'anmärkningar'. Ytan nedanför ordet 'anmärkningar' ska användas av den utfärdande myndigheten för eventuella övriga uppgifter.
  15. Denna ruta ska innehålla maskinläsbara uppgifter för att underlätta den yttre gränskontrollen. Det maskinläsbara fältets synliga bottenmönster ska ha en förtryckt text med orden 'Europeiska unionen' på unionsinstitutionernas samtliga officiella språk. Denna text får inte inverka på det maskinläsbara fältets tekniska egenskaper eller dess läsbarhet.
  16. Denna ruta ska vara reserverad för en eventuell gemensam tvådimensionell streckkod.”
-

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2017/1371

av den 5 juli 2017

om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 83.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Skyddet av unionens finansiella intressen gäller inte endast förvaltningen av budgetanslag utan omfattar alla åtgärder som inverkar eller riskerar att inverka negativt på dess tillgångar, och medlemsstaternas tillgångar i den mån dessa åtgärder har relevans för unionens politikområden.
- (2) I konventionen, upprättad på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ⁽³⁾, inbegripet protokollen av den 27 september 1996 ⁽⁴⁾, den 29 november 1996 ⁽⁵⁾ och den 19 juni 1997 ⁽⁶⁾ (nedan kallad *konventionen*) anges minimiregler för fastställande av brott och påföljder avseende bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen. Medlemsstaterna upprättade konventionen, i vilken det uppmärksammades att bedrägeri som riktar sig mot unionens inkomster och utgifter i många fall inte är begränsade till ett enda land och att de ofta genomförs i form av organiserad brottslighet. På denna grund konstaterades det redan i konventionen att skyddet för unionens finansiella intressen kräver att bedrägliga ageranden som skadar dessa intressen blir föremål för straffrättslig lagföring. Parallellt med detta antogs rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽⁷⁾. I den förordningen fastställs allmänna regler om enhetliga kontroller och om administrativa åtgärder och sanktioner rörande oegentligheter i förhållande till unionsrätten samtidigt som den hänvisar till regler för olika sektorer inom det området, bedrägeri så som detta definieras i konventionen och tillämpningen av medlemsstaternas straffrättsliga lagstiftning och förfaranden.
- (3) Unionens politik inom området skydd av unionens finansiella intressen har redan varit föremål för harmoniseringsåtgärder såsom förordning (EG, Euratom) nr 2988/95. För att säkerställa genomförandet av unionens politik inom detta område är det viktigt att det även i fortsättningen sker en tillnärmning av medlemsstaternas straffrättsliga lagstiftningar genom att komplettera det förvaltnings- och civilrättsliga skyddet av unionens finansiella intressen med avseende på de allvarligaste typerna av bedrägerirelaterade ageranden på det området, med undvikande av bristande överensstämmelse både inom och mellan dessa rättsområden.
- (4) Skyddet av unionens finansiella intressen kräver en gemensam definition av bedrägeri som faller inom detta direktivs tillämpningsområde, som bör omfatta bedrägligt agerande med avseende på såväl inkomster, utgifter och

⁽¹⁾ EUT C 391, 18.12.2012, s. 134.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 25 april 2017 (EUT C 184, 9.6.2017, s. 1). Europaparlamentets ståndpunkt av den 5 juli 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽³⁾ EGT C 316, 27.11.1995, s. 48.

⁽⁴⁾ EGT C 313, 23.10.1996, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT C 151, 20.5.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT C 221, 19.7.1997, s. 11.

⁽⁷⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGTL 312, 23.12.1995, s. 1).

tillgångar på bekostnad av Europeiska unionens allmänna budget (nedan kallad *unionens budget*), inbegripet finansiella transaktioner som upp- och utlåningsverksamhet. Begreppet *allvarliga brott* som riktar sig mot det gemensamma system för mervärdesskatt som inrättats genom rådets direktiv 2006/112/EG⁽¹⁾ avser de allvarligaste formerna av mervärdesskattebedrägeri, i synnerhet karusellbedrägeri, mervärdesskattebedrägeri via skenföretag och mervärdesskattebedrägeri som begås inom ramen för en kriminell organisation, som ger upphov till allvarliga hot mot det gemensamma systemet för mervärdesskatt och därmed mot unionens budget. Brott som riktar sig mot det gemensamma systemet för mervärdesskatt bör anses vara allvarliga när de har anknytning till två eller flera medlemsstaters territorium, härrör från ett bedrägligt upplägg varigenom brotten begås organiserat med syftet att dra otillbörlig förmån av det gemensamma systemet för mervärdesskatt och inbegriper en av brottet orsakad total skada på minst 10 000 000 EUR. Begreppet *total skada* avser den uppskattade skada som härrör från bedrägeriupplägget som helhet vilken åsamkats både de berörda medlemsstaternas finansiella intressen och unionen, exklusive räntor och sanktioner. Detta direktiv syftar till att bidra till insatserna för att bekämpa dessa kriminella företeelser.

- (5) I de fall där kommissionen genomför unionens budget inom ramen för delad eller indirekt förvaltning kan den delegera budgetgenomförandeuppgifter till medlemsstaterna eller anförtro dem åt organ eller byråer som inrättats i enlighet med fördragen eller till vissa andra enheter och personer. Vid sådan delad eller indirekt förvaltning bör unionens finansiella intressen åtnjuta lika stort skydd som det åtnjuter inom ramen för kommissionens direkta förvaltning.
- (6) Vid tillämpning av detta direktiv avses med *upphandlingsrelaterade utgifter* alla utgifter som har samband med sådana offentliga kontrakt som regleras i artikel 101.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012⁽²⁾.
- (7) Unionsrätten om penningtvätt är fullt tillämplig på penningtvätt som inbegriper egendom som utgör vinning av brott som omfattas av detta direktiv. En hänvisning till den rätten bör säkerställa att det påföljdssystem som införs genom detta direktiv är tillämpligt på alla allvarliga fall av brott som riktar sig mot unionens finansiella intressen.
- (8) Korruption utgör ett särskilt allvarligt hot mot unionens finansiella intressen och kan i många fall kopplas till bedrägligt agerande. Eftersom en offentlig tjänsteman har en skyldighet att vara opartisk vid användandet av sitt omdöme och sin bestämmanderätt bör givande av mutor i syfte att påverka en offentlig tjänstemans omdöme eller bestämmanderätt, och tagande av sådana mutor, omfattas av definitionen av korruption oavsett vad som sägs i lagar eller andra författningar som är tillämpliga i den enskilda tjänstemannens land eller på den berörda internationella organisationen.
- (9) Unionens finansiella intressen kan påverkas negativt av vissa typer av ageranden från en offentlig tjänsteman med uppgift att förvalta medel eller tillgångar, oavsett om denne är ansvarig eller agerar i en övervakande egenskap, vilka syftar till att förskingra medel eller tillgångar i strid med det avsedda syftet och därigenom skada unionens finansiella intressen. Därför bör man införa en exakt definition av brott som omfattar sådana ageranden.
- (10) Vad gäller brotten passiv korruption och förskingring finns det ett behov av att ta med en definition av begreppet *offentlig tjänsteman* som täcker in alla relevanta tjänstemän, oavsett om de innehar ett formellt ämbete i unionen, medlemsstaterna eller tredjeland. Privatpersoner deltar i allt större utsträckning i förvaltningen av unionsmedel. För att unionsmedlen ska skyddas tillräckligt mot korruption och förskingring behöver därför definitionen av *offentlig tjänsteman* omfatta personer som inte innehar ett formellt ämbete men som likväl på liknande sätt har tilldelats och utövar ett offentligt uppdrag som rör unionsmedel, t.ex. entreprenörer som deltar i förvaltningen av sådana medel.
- (11) Vad gäller de brott som föreskrivs i detta direktiv måste uppsåt föreligga i förhållande till alla brottsrekvisit. Bedömningen av om en handling eller underlåtenhet varit uppsåtlig får göras mot bakgrund av yttre objektiva omständigheter. Brott som inte kräver uppsåt omfattas inte av detta direktiv.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (12) Detta direktiv ålägger inte medlemsstaterna att föreskriva fängelsepåföljder för personer vilka har begått brott som inte är allvarliga i fall där uppsåt presumeras enligt nationell rätt.
- (13) Vissa av de brott som riktar sig mot unionens finansiella intressen har i praktiken ofta ett nära samband med de brott som omfattas av artikel 83.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och unionslagstiftningsakter som grundar sig på den bestämmelsen. Överensstämmelse mellan sådana lagstiftningsakter och detta direktiv bör därför säkerställas i detta direktivs lydelse.
- (14) I den mån unionens finansiella intressen kan skadas eller hotas av ageranden som kan tillskrivas juridiska personer, bör juridiska personer hållas ansvariga för brott, enligt definitionen i detta direktiv, som begås på deras vägnar.
- (15) För att säkerställa att skyddet av unionens finansiella intressen är likvärdigt i hela unionen genom åtgärder som bör fungera avskräckande bör medlemsstaterna föreskriva vissa typer och nivåer av påföljder när de brott som definieras i detta direktiv begås. Påföljdsnivåerna bör inte gå längre än vad som står i proportion till brotten.
- (16) Eftersom detta direktiv föreskriver minimiregler står det medlemsstaterna fritt att anta eller bibehålla strängare regler för brott som riktar sig mot unionens finansiella intressen.
- (17) Detta direktiv påverkar inte en riktig och effektiv tillämpning av disciplinära åtgärder eller av icke straffrättsliga sanktioner. Sanktioner som inte kan likställas med straffrättsliga påföljder och som ålagts samma person för samma agerande, kan beaktas vid utmätandet av den personens straff för ett brott som definieras i detta direktiv. När det gäller andra påföljder bör principen om förbud mot att bli dömd eller straffad två gånger för samma brott i straffrättsliga förfaranden (*ne bis in idem*) respekteras till fullo. Genom detta direktiv kriminaliseras inte beteende som inte också är föremål för disciplinära sanktioner eller andra åtgärder som gäller åsidosättande av tjänsteåligganden, i fall där sådana disciplinära sanktioner eller andra åtgärder kan tillämpas på de berörda personerna.
- (18) Vad gäller fysiska personer bör påföljderna i vissa fall inrymma ett maximistraff på minst fyra års fängelse. Detta bör åtminstone innefatta fall när betydande skada orsakats eller fördelar vunnits, varvid det bör presumeras att skadan eller fördelarna är betydande när de inbegriper mer än 100 000 EUR. Om det i en medlemsstats lagstiftning inte föreskrivs något uttryckligt tröskelvärde för betydande skada eller fördel som grund för ett maximistraff bör den medlemsstaten säkerställa att dess domstolar tar vederbörlig hänsyn till skadans eller fördelens belopp vid påföljdsbestämningen för bedrägeri och andra brott som riktar sig mot unionens finansiella intressen. Detta direktiv hindrar inte medlemsstater från att föreskriva andra rekvisit som indikation på att ett brott är av allvarligt slag, till exempel om skadan eller fördelen är potentiell, men mycket betydande till sin karaktär. För brott som riktar sig mot det gemensamma systemet för mervärdesskatt bör dock det tröskelvärde från vilket skadan eller fördelen bör presumeras vara betydande, i enlighet med detta direktiv, vara 10 000 000 EUR. Det är nödvändigt att införa miniminivåer för maximistraff för att säkerställa en likvärdig skyddsnivå för unionens finansiella intressen i hela unionen. Påföljderna är avsedda att ha en starkt avskräckande verkan på potentiella brottslingar, med effekt i hela unionen.
- (19) Medlemsstaterna bör säkerställa att det faktum att ett brott har begåtts inom ramen för en kriminell organisation, enligt definitionen i rådets rambeslut 2008/841/RIF⁽¹⁾, anses vara en försvårande omständighet i enlighet med tillämpliga regler som fastställts i deras rättssystem. De bör säkerställa att domare har möjlighet att beakta den försvårande omständigheten när de dömer gärningsmännen, även om det inte finns någon skyldighet för domare att ta den försvårande omständigheten i beaktande i sin dom. När nationell rätt föreskriver ett att brott enligt definitionen i rambeslut 2008/841/RIF ska bestraffas som ett separat brott och detta kan leda till strängare påföljder är medlemsstaterna inte skyldiga att föreskriva om den försvårande omständigheten.
- (20) Särskilt med tanke på rörligheten hos gärningsmännen och den vinning som härrör från olaglig verksamhet på bekostnad av unionens finansiella intressen, samt de komplicerade gränsöverskridande utredningar detta medför, bör samtliga medlemsstater fastställa sin behörighet för att kunna förhindra sådan verksamhet. Varje medlemsstat bör därvid säkerställa att dess behörighet omfattar brott som begås med användande av informations- och kommunikationsteknik till vilken åtkomst skett från dess territorium.

(¹) Rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet (EUT L 300, 11.11.2008, s. 42).

- (21) Eftersom det kan finnas flera möjliga behörigheter vid gränsöverskridande brott som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde bör varje medlemsstat säkerställa att tillämpningen av den nationella lagstiftning varigenom detta direktiv införlivas helt och fullt är förenlig med principen om *ne bis in idem*.
- (22) Medlemsstaterna bör införa regler om preskriptionstider för att kunna förhindra olaglig verksamhet som bedrivs på bekostnad av unionens finansiella intressen. Vid brott belagda med ett maximistraff på minst fyra års fängelse bör preskriptionstiden vara minst fem år räknat från den tidpunkt då brottet begicks. Detta bör inte påverka medlemsstater vilka inte fastställer preskriptionstider för förundersökning, åtal och verkställighet.
- (23) Utan att det påverkar reglerna för gränsöverskridande samarbete och ömsesidig rättslig hjälp i brottmål och andra regler enligt unionslagstiftningen, särskilt enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾, måste adekvata bestämmelser utformas om samarbete för att säkerställa effektiva åtgärder mot de brott som definieras i detta direktiv och som är riktade mot unionens finansiella intressen, inklusive informationsutbyte mellan medlemsstaterna och kommissionen och tekniskt och operativt stöd som kommissionen ger de behöriga nationella myndigheterna eftersom de kan behöva underlätta samordningen av sina utredningar. Detta stöd bör inte medföra att kommissionen deltar i de nationella myndigheternas utredningar eller åtal av enskilda brott. Revisionsrätten och revisorer med ansvar för revision av budgeterna för unionens institutioner, organ och byråer bör meddela Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och andra behöriga myndigheter alla sakförhållanden som skulle kunna betecknas som brott enligt detta direktiv, och medlemsstaterna bör säkerställa att nationella revisionsorgan i den mening som avses i artikel 59 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 i enlighet med artikel 8 i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 gör detsamma.
- (24) Kommissionen bör rapportera till Europaparlamentet och rådet om de åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit för att följa detta direktiv. Rapporten kan vid behov åtföljas av förslag med beaktande av eventuella förändringar, särskilt avseende finansieringen av unionens budget.
- (25) Konventionen bör ersättas med detta direktiv för de medlemsstater som är bundna av det.
- (26) Vid tillämpning av artikel 3.4 d i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 ⁽²⁾ bör hänvisningen till allvarliga bedrägerier som riktar sig mot unionens finansiella intressen enligt definitionen i artiklarna 1.1 och 2.1 i konventionen tolkas som bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen enligt definitionen i artiklarna 3 och 7.3 i det här direktivet eller, vad gäller brott som riktar sig mot det gemensamma systemet för mervärdesskatt, enligt definitionen i artikel 2.2 i det här direktivet.
- (27) Medlemsstaternas korrekta genomförande av direktivet omfattar de behöriga nationella myndigheternas behandling av personuppgifter samt utbytet av sådana uppgifter mellan medlemsstater å ena sidan och mellan behöriga unionsorgan å andra sidan. Behandlingen av personuppgifter på nationell nivå mellan nationella behöriga myndigheter bör regleras i unionens regelverk. Utbytet av personuppgifter mellan medlemsstaterna bör genomföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽³⁾. Om unionens institutioner, organ och byråer behandlar personuppgifter bör Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽⁴⁾ och, i tillämpliga fall, andra unionsrättsakter som reglerar behandling av personuppgifter av dessa institutioner, organ och byråer samt de tillämpliga reglerna om konfidentialitet vid rättsliga utredningar, tillämpas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (28) Den avsedda avskräckande effekten av tillämpningen av straffrättsliga påföljder kräver särskild försiktighet med hänsyn till grundläggande rättigheter. Detta direktiv är förenligt med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns framför allt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*), särskilt rätten till frihet och säkerhet, skydd av personuppgifter, fritt yrkesval och rätt att arbeta, näringsfrihet, rätt till egendom, rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol, presumtion för oskuld och rätten till försvar, principerna om laglighet och proportionalitet i fråga om brott och straff samt principen om *ne bis in idem*. Detta direktiv syftar till att säkerställa att dessa rättigheter och principer respekteras fullt ut och måste genomföras i enlighet med detta.
- (29) Medlemsstaterna bör, utan att det påverkar berörda sektorsspecifika unionsregler om finansiella korrigeringar och återkrav av betalningar som skett på felaktig grund, vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att sådana belopp omedelbart återbetalas och att de överförs till unionens budget.
- (30) Administrativa åtgärder och sanktioner spelar en viktig roll för att skydda unionens finansiella intressen. Detta direktiv undantar inte medlemsstaterna från skyldigheten att tillämpa och verkställa unionsrättsliga administrativa åtgärder och sanktioner i den mening som avses i artiklarna 4 och 5 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95.
- (31) Genom detta direktiv bör medlemsstaterna förpliktas att i sin nationella rätt föreskriva straffrättsliga påföljder vad gäller bedrägerier och bedrägerirelaterade brott som riktar sig mot unionens finansiella intressen och som detta direktiv är tillämpligt på. Detta direktiv bör inte leda till skyldigheter beträffande tillämpningen i enskilda fall av sådana påföljder eller av något annat befintligt system för övervakning av att lagarna efterlevs. Medlemsstaterna kan i princip fortsätta att tillämpa administrativa åtgärder och sanktioner parallellt på det område som omfattas av detta direktiv. Vid tillämpningen av den nationella lagstiftning varigenom detta direktiv införlivas bör medlemsstaterna emellertid säkerställa att utdömande av straffrättsliga påföljder för brott i enlighet med detta direktiv och av administrativa åtgärder och sanktioner inte leder till brott mot stadgan.
- (32) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas befogenheter att lägga upp sin skatteförvaltningsstruktur och organisation så som de finner lämpligt för att säkerställa korrekt fastställande, beräkning och uppbörd av mervärdesskatt eller den faktiska tillämpningen av mervärdesskatterätten.
- (33) Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av bestämmelserna om upphävande av immunitet i EUF-fördraget, protokoll nr 3 om stadgan för Europeiska unionens domstol och protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier, fogade till EUF-fördraget och EU-fördraget och de texter som antagits för deras tillämpning eller liknande bestämmelser som införlivats i nationell rätt. Vid införlivande av detta direktiv i nationell lagstiftning och vid tillämpning av den nationella lagstiftning varigenom detta direktiv införlivas beaktas helt och fullt dessa privilegier och denna immunitet, däribland respekten för friheten med avseende på ledamöternas mandat.
- (34) Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av nationella straffrättsliga allmänna regler och principer om tillämpning och verkställighet av domar i enlighet med de faktiska omständigheterna i varje enskilt fall.
- (35) Eftersom målet för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (36) I enlighet med artiklarna 3 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, har Irland meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv.
- (37) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Förenade kungariket inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Förenade kungariket.
- (38) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

(39) Europeiska revisionsrätten har hörts och har avgett ett yttrande ⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

SYFTE, DEFINITIONER OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs minimiregler för definitionen av brott och påföljder avseende bekämpande av bedrägeri och annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens finansiella intressen, i syfte att stärka skyddet mot brott som påverkar dessa finansiella intressen, i linje med unionens regelverk på detta område.

Artikel 2

Definitioner och tillämpningsområde

1. I detta direktiv avses med
  - a) *unionens finansiella intressen*: alla inkomster, utgifter och tillgångar som omfattas av, förvärvats genom eller ska betalas till
    - i) unionens budget,
    - ii) budgetarna för unionens institutioner, organ och byråer som upprättats i enlighet med fördragen eller budgetar som direkt eller indirekt förvaltas och övervakas av dem.
  - b) *juridisk person*: varje enhet som har rättskapacitet enligt tillämplig rätt, med undantag av stater eller offentliga organ vid utövandet av offentliga maktbefogenheter samt offentliga internationella organisationer.
2. Vad gäller inkomster från egna medel som härrör från mervärdesskatt är detta direktiv endast tillämpligt på fall av allvarliga brott som riktar sig mot det gemensamma systemet för mervärdesskatt. Vid tillämpning av detta direktiv ska brott som riktar sig mot det gemensamma systemet för mervärdesskatt anses vara allvarliga när en uppsåtlig handling eller underlåtenhet enligt definitionen i artikel 3.2 d har anknytning till territoriet i två eller flera medlemsstater i unionen och inbegriper en total skada på minst 10 000 000 EUR.
3. Detta direktiv påverkar inte struktur eller funktionssätt hos medlemsstaternas skatteförvaltningar.

AVDELNING II

BROTT SOM AVSER BEDRÄGERI SOM RIKTAR SIG MOT UNIONENS FINANSIELLA INTRESSEN

Artikel 3

Bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen utgör brott, om de begåtts uppsåtligen.
2. I detta direktiv ska följande anses som bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen:
  - a) i fråga om icke-upphandlingsrelaterade utgifter, varje handling eller underlåtenhet som avser
    - i) användning eller presentation av falska, felaktiga eller ofullständiga uppgifter eller dokument, om detta leder till att medel eller tillgångar från unionens budget eller från budgetar som förvaltas av unionen eller för dess räkning, otillbörligen uppbärs eller innehålls,
    - ii) undanhållande av information som ska lämnas i enlighet med särskilda föreskrifter, om gärningen har samma effekt, eller
    - iii) användning av sådana medel eller tillgångar för andra syften än de som medlen ursprungligen har beviljats för,

⁽¹⁾ EUT C 383, 12.12.2012, s. 1.

- b) i fråga om upphandlingsrelaterade utgifter, åtminstone när handlingen begås i syfte att uppnå olovlig vinning för gärningsmannen eller annan person genom att orsaka en förlust för unionens finansiella intressen, varje handling eller underlåtenhet som avser
- användning eller presentation av falska, felaktiga eller ofullständiga uppgifter eller dokument, om detta leder till att medel eller tillgångar från unionens budget eller från budgetar som förvaltas av unionen eller för dess räkning, otillbörligen uppbärs eller innehålls,
  - undanhållande av information som ska lämnas i enlighet med särskilda föreskrifter, om gärningen har samma effekt, eller
  - användning av sådana medel eller tillgångar för andra syften än de som medlen ursprungligen har beviljats för, som skadar unionens finansiella intressen,
- c) i fråga om andra inkomster än sådana inkomster från egna medel som härrör från mervärdesskatt som avses i led d, varje handling eller underlåtenhet som avser
- användning eller presentation av falska, felaktiga eller ofullständiga uppgifter eller dokument, om detta leder till att medel från unionens budget eller från budgetar som förvaltas av unionen eller för dess räkning minskas på ett olagligt sätt,
  - undanhållande av information som ska lämnas i enlighet med särskilda föreskrifter, om gärningen har samma effekt, eller
  - missbruk av en förmån som lagligen erhållits, om gärningen har samma effekt.
- d) i fråga om inkomster från egna medel som härrör från mervärdesskatt, varje handling eller underlåtenhet som begåtts inom ramen för gränsöverskridande bedrägliga upplägg med avseende på
- användning eller presentation av falska, felaktiga eller ofullständiga uppgifter eller dokument avseende mervärdesskatt, om detta leder till en minskning av medel från unionens budget,
  - undanhållande av information avseende mervärdesskatt som ska lämnas i enlighet med särskilda föreskrifter, om gärningen har samma effekt, eller
  - presentation av korrekta uppgifter avseende mervärdesskatt i syfte att bedrägligen dölja en utebliven betalning eller otillbörligen skapad rätt till återbetalning av mervärdesskatt.

Artikel 4

Andra brott som riktar sig mot unionens finansiella intressen

- Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att penningtvätt enligt beskrivningen i artikel 1.3 i direktiv (EU) 2015/849 som inbegriper egendom som utgör vinning av brott som omfattas av det här direktivet utgör ett brott.
- Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att passiv och aktiv korruption, om den begåtts uppsåtligt, utgör brott.
  - I detta direktiv avses med *passiv korruption* en handling som en offentlig tjänsteman utför för att, direkt eller genom en mellanhand, för egen eller för tredje mans räkning, begära eller erhålla förmåner, oavsett art, eller acceptera ett löfte om en sådan förmån för att i strid med sina skyldigheter utföra eller underlåta att utföra en handling i tjänsten eller vid utövandet av tjänsten på ett sätt som skadar eller kan skada unionens finansiella intressen.
  - I detta direktiv avses med *aktiv korruption* en handling som utförs av en person för att direkt eller genom en mellanhand utlova, erbjuda eller ge en förmån, oavsett art, till en offentlig tjänsteman, för egen räkning eller för tredje mans räkning, för att denne i strid med sina skyldigheter ska utföra eller underlåta att utföra en handling i tjänsten eller vid utövandet av tjänsten på ett sätt som skadar eller kan skada unionens finansiella intressen.
- Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att förskingring, om det begåtts uppsåtligt, utgör ett brott.

I detta direktiv avses med *förskingring* en handling utförd av en offentlig tjänsteman som direkt eller indirekt är anförtrodd uppdraget att förvalta medel eller tillgångar, att göra åtaganden eller betala ut medel eller anslå eller använda tillgångar i strid med det syfte för vilket de var avsedda på ett sätt som skadar unionens finansiella intressen.

4. I detta direktiv avses med *offentlig tjänsteman*:
- a) *unionstjänsteman* eller *nationell tjänsteman*, inklusive en nationell tjänsteman från en annan medlemsstat och en nationell tjänsteman från ett tredjeland;
- i) *unionstjänsteman*:
- en tjänsteman eller annan anställd på kontrakt av unionen i den mening som avses i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen som föreskrivs i förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 ⁽¹⁾ (nedan kallade *tjänsteföreskrifterna*), eller
  - en person som ställts till unionens förfogande av en medlemsstat eller av ett offentligt eller privat organ och som utför uppgifter som motsvarar dem som unionens tjänstemän eller övriga anställda utför.
- Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om immunitet och privilegier i protokollen 3 och 7 ska medlemmar i unionens institutioner, organ och byråer som inrättats i enlighet med fördragen samt dessa organs personal likställas med unionstjänstemän, om de inte omfattas av tjänsteföreskrifterna.
- ii) *nationell tjänsteman*: tjänsteman eller offentlig tjänsteman enligt den definition som gäller enligt nationell rätt i den medlemsstat eller det tredjeland där personen utför sina uppgifter.
- När det gäller rättsliga åtgärder beträffande en nationell tjänsteman från en medlemsstat eller en nationell tjänsteman från ett tredjeland, vilka initierats av en annan medlemsstat, behöver den sistnämnda staten emellertid tillämpa definitionen av *nationell tjänsteman* endast i den mån den definitionen är förenlig med dess nationella rätt.
- Begreppet *nationell tjänsteman* ska omfatta varje person som innehar en verkställande, administrativ eller judiciell tjänst på nationell, regional eller lokal nivå. En person som innehar en lagstiftande tjänst på nationell, regional eller lokal nivå ska likställas med en nationell tjänsteman.
- b) Varje annan person som blivit utsedd till och som utövar ett offentligt uppdrag i medlemsstaterna eller tredjeländer och som deltar i förvaltningen av eller beslut som rör unionens finansiella intressen.

AVDELNING III

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OM BEDRÄGERI OCH ANDRA BROTT SOM RIKTAR SIG MOT UNIONENS FINANSIELLA INTRESSEN

Artikel 5

Anstiftan, medhjälp och försök

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att anstiftan och medhjälp till att begå något av de brott som avses i artiklarna 3 och 4 är straffbart.
2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att försök att begå något av de brott som avses i artiklarna 3 och 4.3 är straffbart.

Artikel 6

Juridiska personers ansvar

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att juridiska personer kan hållas ansvariga för de brott som avses i artiklarna 3, 4 och 5, om de begås till deras förmån av en person som antingen agerar enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och har en ledande ställning inom den juridiska personen, grundad på
  - a) behörighet att företräda den juridiska personen,
  - b) befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar, eller
  - c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.

⁽¹⁾ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

2. Medlemsstaterna ska även vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att juridiska personer kan hållas ansvariga när brister i den övervakning eller kontroll som ska utföras av en person som avses i punkt 1 i den här artikeln har gjort det möjligt för en person som är underställd den juridiska personen att till dennas förmån begå något av de brott som avses i artikel 3, 4 eller 5.

3. Den juridiska personens ansvar enligt punkterna 1 och 2 i den här artikeln ska inte utesluta möjligheten att vidta straffrättsliga förfaranden mot fysiska personer som har begått brott som avses i artiklarna 3 och 4 eller som är straffrättsligt ansvariga i enlighet med artikel 5.

Artikel 7

Påföljder som avser fysiska personer

1. När det gäller fysiska personer ska medlemsstaterna säkerställa att de brott som avses i artiklarna 3, 4 och 5 beläggs med effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder.

2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de brott som avses i artiklarna 3 och 4 beläggs med ett maximistraff som inbegriper fängelse.

3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de brott som avses i artiklarna 3 och 4 beläggs med ett maximistraff på minst fyra års fängelse, om brotten inbegriper betydande skada eller fördelar.

Den skada eller fördel som härrör från de brott som avses i artiklarna 3.2 a, b och c och 4 ska presumeras vara betydande om skadan eller fördelen inbegriper mer än 100 000 EUR.

Den skada eller fördel som härrör från de brott som avses i artikel 3.2 d ska, om inte annat följer av artikel 2.2, presumeras vara betydande.

Medlemsstaterna får också föreskriva ett maximistraff på minst fyra års fängelse under andra allvarliga omständigheter som fastställs i deras nationella rätt.

4. Om ett brott som avses i artikel 3.2 a, b eller c eller 4 inbegriper skada som understiger 10 000 EUR eller en fördel som understiger 10 000 EUR får medlemsstaterna föreskriva andra sanktioner än straffrättsliga påföljder.

5. Punkt 1 påverkar inte de behöriga myndigheternas utövande av disciplinära befogenheter i förhållande till offentliga tjänstemän.

Artikel 8

Försvårande omständigheter

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att det betraktas som en försvårande omständighet om ett brott som avses i artikel 3, 4 eller 5 har begåtts inom ramen för en kriminell organisation i den mening som avses i rambeslut 2008/841/RIF.

Artikel 9

Sanktioner som avser juridiska personer

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att en juridisk person som ställs till svars i enlighet med artikel 6 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner, som ska innefatta bötesstraff eller administrativa avgifter och som får innefatta andra sanktioner, till exempel

- a) fråntagande av rätt till offentliga förmåner eller stöd,
- b) tillfällig eller permanent uteslutning från offentliga anbudsförfaranden,
- c) tillfälligt eller permanent näringsförbud,

- d) rättslig övervakning,
- e) rättsligt beslut om upplösning av verksamheten,
- f) tillfällig eller permanent stängning av inrättningar som har använts för att begå brottet.

Artikel 10

Frysning eller förverkande

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att möjliggöra frysning och förverkande av hjälpmedel vid, och vinning av, de brott som avses i artiklarna 3, 4 och 5. Medlemsstater som är bundna av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU ⁽¹⁾ ska göra detta i enlighet med det direktivet.

Artikel 11

Behörighet

1. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att fastställa sin behörighet avseende de brott som avses i artiklarna 3, 4 och 5 om
  - a) brottet har begåtts helt eller delvis inom dess territorium, eller
  - b) gärningsmannen är medborgare i medlemsstaten.
2. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som krävs för att fastställa sin behörighet avseende de brott som avses i artiklarna 3, 4 och 5 när gärningsmannen omfattas av tjänsteföreskrifterna vid tiden för brottet. Varje medlemsstat får avstå från att tillämpa de behörighetsregler som föreskrivs i denna punkt eller endast tillämpa dem i vissa fall eller endast om särskilda omständigheter är uppfyllda och ska underrätta kommissionen om detta.
3. En medlemsstat ska underrätta kommissionen om den beslutar att utvidga sin behörighet avseende de brott som avses i artikel 3, 4 eller 5, vilka har begåtts utanför dess territorium, vid någon av följande situationer:
  - a) Gärningsmannen har sin hemvist på dess territorium.
  - b) Brottet har begåtts till förmån för en juridisk person som är etablerad på dess territorium.
  - c) Gärningsmannen är en av dess tjänstemän som agerar i tjänsten.
4. I fall som avses i punkt 1 b ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att utövandet av deras behörighet inte är beroende av att ett åtal får väckas endast på grundval av en anmälan från offret på den plats där brottet begicks, eller en formell underrättelse från den stat där brottet begicks.

Artikel 12

Preskriptionstider för brott som riktar sig mot unionens finansiella intressen

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att föreskriva en preskriptionstid som möjliggör utredning, åtal, rättegång och dom i fråga om de brott som avses i artiklarna 3, 4 och 5 under en tillräckligt lång tidsperiod efter det att brotten begåtts, i syfte att hantera dessa brott effektivt.
2. Medlemsstaterna ska i fråga om brott som avses i artiklarna 3, 4 och 5, som är belagda med ett maximistraff på minst fyra års fängelse, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att möjliggöra utredning, åtal, rättegång och dom under en tidsperiod på minst fem år räknat från den dag då brottet begicks.
3. Genom undantag från punkt 2 får medlemsstaterna fastställa en preskriptionstid som är kortare än fem år, men inte kortare än tre år, förutsatt att tidsperioden kan avbrytas eller suspenderas i händelse av vissa handlingar.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU av den 3 april 2014 om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen (EUT L 127, 29.4.2014, s. 39).

4. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa verkställighet av

- a) fängelsestraff på mer än ett år, eller alternativt,
- b) fängelsestraff för brott som är belagda med ett maximistraff på fängelse i minst fyra år,

som döms ut i en slutlig fällande dom för ett brott som avses i artiklarna 3, 4 eller 5 under minst fem år från den dag då domen vann laga kraft. Den perioden kan omfatta förlängningar av preskriptionstiden till följd av avbrott eller suspension.

Artikel 13

Återkrav

Detta direktiv påverkar inte återkrav av följande:

1. På unionsnivå av belopp som felaktigt betalats ut i samband med att de brott som avses i artikel 3.2 a, b eller c, 4 eller 5 begås.
2. På nationell nivå, av mervärdesskatt som inte betalats i samband med att de brott som avses i artikel 3.2 d, 4 eller 5 begås.

Artikel 14

Samspelet med andra tillämpliga unionsrättsakter

Tillämpningen av administrativa åtgärder, sanktioner och böter som föreskrivs i unionsrätten, särskilt de som avses i artiklarna 4 och 5 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95, eller i nationell rätt som har antagits i överensstämmelse med en specifik skyldighet enligt unionsrätten, ska inte påverka tillämpningen av detta direktiv. Medlemsstaterna ska säkerställa att eventuella straffrättsliga förfaranden som inletts på grundval av nationella bestämmelser som genomför detta direktiv inte otillbörligt påverkar en korrekt och effektiv tillämpning av i unionsrätten eller i nationella genomförandebestämmelser föreskrivna administrativa åtgärder, sanktioner och avgifter som inte kan likställas med straffrättsliga förfaranden.

AVDELNING IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 15

Samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen (Olaf) och unionens övriga institutioner, organ eller byråer

1. Utan att det påverkar reglerna för gränsöverskridande samarbete och ömsesidig rättslig hjälp i brottmål ska medlemsstaterna, Eurojust, Europeiska åklagarmyndigheten och kommissionen inom ramen för sin respektive behörighet samarbeta med varandra i kampen mot de brott som avses i artiklarna 3, 4 och 5. Kommissionen, och om så är lämpligt Eurojust, ska i detta syfte tillhandahålla sådan teknisk och operativ hjälp som de behöriga nationella myndigheterna behöver för att underlätta samordningen av sina utredningar.

2. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna får inom ramen för sin behörighet utbyta information med kommissionen för att göra det lättare att fastställa fakta och för att säkerställa effektiva åtgärder mot de brott som avses i artiklarna 3, 4 och 5. Kommissionen och de behöriga nationella myndigheterna ska i varje enskilt fall beakta kraven på konfidentiell behandling och reglerna om skydd av personuppgifter. Utan att det påverkar nationell rätt om tillgång till information får en medlemsstat i detta syfte, när den lämnar information till kommissionen, föreskriva särskilda villkor för hur informationen ska användas av kommissionen eller av en annan medlemsstat som informationen i fråga lämnas till.

3. Revisionsrätten och de revisorer som ansvarar för revisionen av budgetarna för unionens institutioner, organ och byråer som inrättats i enlighet med fördragen och de budgetar som förvaltas och kontrolleras av institutionerna ska upplysa Olaf och andra behöriga myndigheter om omständigheter som de upptäcker när de fullgör sina skyldigheter som skulle kunna innebära ett brott som avses i artikel 3, 4 eller 5. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras nationella revisionsorgan gör detsamma.

Artikel 16

Ersättande av konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen

Konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen och protokollet till denna av den 27 september 1996, den 29 november 1996 respektive den 19 juni 1997 ersätts härmed av detta direktiv för de medlemsstater som är bundna därav, med verkan från och med den 6 juli 2019.

För de medlemsstater som är bundna av detta direktiv ska hänvisningar till konventionen anses som hänvisningar till detta direktiv.

Artikel 17

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 6 juli 2019 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen. De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 6 juli 2019.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även, för de medlemsstater som är bundna av detta direktiv, innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till den konvention som ersätts av detta direktiv ska anses som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 18

Rapportering och bedömning

1. Kommissionen ska senast den 6 juli 2021 lägga fram en rapport inför Europaparlamentet och rådet med en bedömning av i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som krävs för att följa direktivet.

2. Utan att det påverkar de rapporteringsskyldigheter som föreskrivs i andra unionsrättsakter ska medlemsstaterna, årligen, sända följande statistik om brott som avses i artiklarna 3, 4 och 5 till kommissionen, om den är tillgänglig på central nivå i den berörda medlemsstaten:

- a) Antalet straffrättsliga förfaranden som inletts, lagts ner, lett till frikännande och fällande dom samt antalet pågående förfaranden.
- b) De belopp som återbetalats till följd av straffrättsliga förfaranden och den uppskattade skadan.

3. Kommissionen ska senast 6 juli 2024, och med beaktande av dess rapport som har lagts fram i enlighet med punkt 1 och medlemsstaternas statistik som lagts fram i enlighet med punkt 2, lägga fram en rapport inför Europaparlamentet och rådet med en bedömning av vilken inverkan den nationella lagstiftning varigenom detta direktiv införlivas har på förebyggandet av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen.

4. Kommissionen ska senast den 6 juli 2022, och på grundval av den statistik som överlämnats av medlemsstaterna i enlighet med punkt 2, överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet och, med avseende på det allmänna målet att förbättra skyddet av unionens finansiella intressen, bedöma om

- a) det tröskelvärde som anges i artikel 2.2 är lämpligt,
- b) bestämmelserna om preskriptionstider som avses i artikel 12 är tillräckligt effektiva,
- c) detta direktiv på ett effektivt sätt angriper bedrägeri vid offentlig upphandling.

5. De rapporter som avses i punkterna 3 och 4 ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag, som kan innehålla en specifik bestämmelse om bedrägeri vid offentlig upphandling.

*Artikel 19***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 20***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Strasbourg den 5 juli 2017.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

M. MAASIKAS

Ordförande

RÄTTELSE**Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1128 av den 14 juni 2017 om gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online på den inre marknaden**

(Europeiska unionens officiella tidning L 168 av den 30 juni 2017)

Sidan 11, artikel 9.2

I stället för: "Senast den 21 maj 2018"

ska det stå: "Senast den 2 juni 2018".

Sidan 11, artikel 10

I stället för: "Senast den 21 mars 2021"

ska det stå: "Senast den 2 april 2021".

Sidan 11, artikel 11.2

I stället för: "Den ska tillämpas från och med den 20 mars 2018."

ska det stå: "Den ska tillämpas från och med den 1 april 2018."

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV